

HIMMELSGABEN

NEBEŠKI DAROVI

-enaindvajset poglavij-

Besede z Višine višin, poleg velikih del Novega razodetja, ki jih je pred 180 leti po prejeti notranji Besedi zapisal Jakob Lorber.

Prava starševska ljubezen.

23. april 1840, četrtek

1. Dajte ženi Ans H-ja naslednje besede!

Ker Sem prepoznal njeno hrepenenje, ji zato želim dati malo tolažbe, katero mora upoštevati zase in za svoje otroke, deklice in dečke.

2. Vesel Sem vseh, ki imajo veselje v Meni. In imam vode v velikih količinah, da jo dam tistim, ki hlepijo po njej. In Moja milost je prav tako široka kot daljnosežna in nikjer ni mogoče najti njenega ožanja.

3. Zato tudi ti, telesna mati, razdeli svojo ljubezen med svoje, kot Jaz delim Svojo milost, tako da nobeden od tvojih otrok ne bo nekoč iz prikrite zavisti nevoščljivo ampak prijazno gledal na svojega brata ali na svojo sestro! Imej polno in enako mero ljubezni do vsakega od svojih otrok, da jim bom potem Jaz lahko izročil polno in enako mero milosti! Drugače bodo bolj ljubljene prejeli od Mene manj milosti in manj ljubljene več milosti.

4. Kajti glej, Jaz Sem Oče preganjanih, tolažnik užaloščenih, vendar tudi zelo strog sodnik do Svojih otrok, katere preveč ljubite. Kajti preobilica vaše ljubezni pokvari vaše otroke, tako da niso zmožni sprejeti Moje milosti. – Zato v bodoče daj vsem enako, kar je koristno in potrebno za njihovo dobro počutje in obvladuj svoje srce – in Moja milost bo s tabo med njimi!

5. Verjemi, da Sem ti to povedal kot vaš dobri Oče. – Kar ti vidiš slabo, Jaz jasno vidim. Kamor pa ti z vso ostrino pogledaš, tam Jaz pogledam

skozi prste. Kar svet sodi, to sprejemam; toda tisto kar svet povišuje, bo pred Menoj opuščeno. Glej prešušnico, ki jo sodi svet! Njeno krivdo Sem zapisal v pesek, da jo bo veter lahko odpihnil. – Tako bi morali storiti tudi vsi vi, če želite biti Moji pravi otroci, ki jih imam veliko bolj rad, kot boste to kdaj lahko dojeli.

6. Kakor sije sonce in pada dež na vsako travo, taka naj bo tudi vaša ljubezen do vaših otrok! – Proti tujcem pa naj bo ta kot žareči ogenj in nevihta, da s tem ne bo v vas in vaših otrocih prevladala nobena sebičnost, s čemer bo potem vaše zaupanje postalo močnejše in Jaz vam bom vedno lahko pomagal tam, kjer ste najšibkejši.

7. Naj ti bo to v majhno tolažbo! – Kamor hočem vstopiti, najprej pometem! To pravi vaš dobri, Sveti Oče. – Amen.

Križ, krona in ljubezen.

24. april 1840, petek

1. Tisti, ki se imenuje M.S., in se veseli v Moji 'koži' ter visoko spoštuje leseni križ in prav tako spoštuje z železnimi žebli prebodene roke, kot križ, ki ga obravnava enako kot križanega, in ki je že veliko pretrpela zaradi svoje dvojne ljubezni, povej, kar ji moram povedati, zavoljo njenega zdravja in zveličanja.

2. Naj ne ljubi križa bolj kot Mene in žebeljev nič bolj kakor Moje kronane glave! Kajti tisti, ki to storijo, morajo zelo trpeti zaradi te njihove napačne ljubezni. In kdor iz ljubezni do Mene ljubi križ, žeblje in krono, bo križan kot Jaz. Toda kdor Me ljubi zaradi križa, žebljev in krone, ljubi Mojo 'kožo', ki je polna kapljic krvi in brazgotin od udarcev, in tako spominja na tiste otroke, ki začnejo ljubiti svoje starše šele, ko ti, upognjeni zaradi številnih tegob, jokajo pred vrati svojih otrok.

3. Kdor pa Me hoče pravilno ljubiti, naj upošteva Moje zapovedi in Me ljubi iz Moje ljubezni, ki Sem jo dal vsem, brez križa, žebljev in krone, povsem čistega, takšnega kot Sem. Povejte ji: kdor Me resnično ljubi na ta način, Me ljubi brez križa, žebljev in krone, čigar ljubezen

pa je dvomljiva, temu bom priskrbel bodisi križ, žeblje ali krono – tako, da se bo njegova ljubezen do Mene okrepila, saj bo videl, da je trpljenje težje od ljubezni, in da Jaz nimam veselja v trpljenju Mojih otrok, ampak samo žalostno srce.

4. Kajti glej, Moj jarem je nežen in Moje breme je lahko. Otroci sveta morajo zavzeti Moje kraljestvo, če se ga hočejo polastiti. Nasprotno pa se Moji otroci ne bi smeli samovoljno odpravljati na vojno Zame in se pustiti od Mojih sovražnikov brez potrebe raniti – zanje se bom že Jaz boril, kajti ljubezen je višja od vsakega samovoljnega boja.

5. Kdor pa se želi boriti in mu je boj v veselje, mora biti pripravljen na vse vrste ran in poskrbeti, da ne bo v boju podlegel. Zmagovalec pa ne bo nad čisto ljubeznijo, ampak je pod njo, dokler ne vrže zmagovalne krone v plamen ljubezni.

6. Zato: za tiste, ki Me ljubijo, se bom boril in zmagal, in njihova ljubezen bo Zame najlepša krona zmage. Toda tiste, ki se želijo na lastno pest bojevati, bom razdelil na položaje, kjer se bodo morali boriti z vso svojo močjo v velikem strahu in vročini, zmaga pa bo zanje pogosto zelo grenka in jo bodo drago plačali in nekoč bodo morali še velik račun poravnati.

7. Dodati je treba še eno stvar, in sicer: če nekdo kupuje hišo, ni zadovoljen samo z ogledovanjem lepe zunanosti, ki preslepi; ampak gre k prodajalcu in reče: »Dovoli, da preverim tudi temelje, stene, tla in streho.« In, ko ugotovi, da je hiša trdna, jo kupi za vsako ceno, ker je hiša dobra. Če pa ni tako, potem to pusti tako kot je in se ne ukvarja z zlonamernim trgovcem, četudi ta trdi, da hiša stoji že dlje časa-, kajti če pride do potresa, se bo zagotovo zrušila. – Če pa nekdo živi v stari hiši, bo ves čas stal na pragu, pripravljen za odhod, in ko zazna zibanje in tresenje, je skrajni čas, da se hitro odpravi.

8. To pravi dobri pastir krotkemu jagnjetu na trdem pašniku hlapcev. – Amen, - Jaz, Jezus – Jehova. Amen!

Cerkveni duh in duh ljubezni.

14. maj 1840, četrtek popoldan

1. Tistemu, ki se Me boji (bolj zaradi cerkve, kot zavoljo Mene) in bi rad prejel besedo tolažbe, ker misli, da imam nekaj proti njemu zaradi šibkosti njegove vere – ker z njim nisem takoj ravnal tako, kot s tistimi, ki že leta hrepenijo po Moji svetlobi, saj je še vedno tiho živel v zunanji cerkvi, verujoč, da je šumeči veter Moj duh in grom glas življenja v Sinu – povej:
2. Pogledal Sem njegovo srce in v njem našel dober kalček. Moral ga bo zelo prizadevno zalivati z vodo življenja iz Mene, ki jo bo v obilici našel v svetih spisih Stare in Nove zaveze. Potem bo to gorčično zrno vzklilo v bujni svežini. In nato bodo mnogi duhovi nebes prišli in živahno in veselo prebivali pod številnimi vzpenjajočimi vejami. In, ko bom videl tako veliko veselje živahnih duhov med vejami in vejicami novega drevesca iz Mene (v njem), bom prišel in tudi njegov duh kmalu popolnoma prebudil in v njem naredil Moje večno prebivališče.
3. Ne sme se Me bati, če Me ljubi, in ne sme misliti, da je cerkev iz kamnov živa, saj je prav tako kot katerakoli druga hiša narejena s človeškimi rokami! Niti naj ne misli, da mu zveličanje prinašajo maše, ki so tiho služenje, ali spoved, ki vam ne koristi, če se popolnoma ne spremenite v vaših srcih, ali vsi tisti zakramenti, ki so pravi strup za dušo, če jih ne oživite z resnično ljubeznijo do Mene v svojem prečiščenem srcu.
4. Vedeti mora, da je za žive vse živo in za mrtve vse mrtvo. Kdor ima Mojo ljubezen, kar pomeni čisto, nebeško ljubezen do Boga in do bližnjega, ima v sebi Mene Samega, življenje vseh življenj. Kdor pa nima Moje ljubezni, je enak materiji, ki je mrtva od smrti Božjega gneva; in je sam mrtev, življenje pa gre nemo mimo njega, kot je sam nem za življenje.
5. Zato bodi pozoren le na Mojo veliko ljubezen in jo išči povsod! In, kjer jo boš našel, verjemi Mi, tam je tudi življenje. Zato si ne dovoli

biti vezan na kaj drugega, kot edino le na Mojo ljubezen, potem boš živel, tudi če tisočkrat umreš!

6. Ne išči svetlobe, ki je mrtva, ampak ljubezen – potem te bo svetloba v polnosti spet oživila iz Mene, Ki Sem Ljubezen in Življenje samo od vekomaj do vekomaj. – Amen. Jaz Jezus-Jehova, Amen.

Zemeljski in nebeški pravni red.

28. maj 1840

1. V nadaljevanju vam dajem kapljico modrosti iz Moje večne ljubezni, užitno za vas končna bitja. Kajti, kot Bog nimam drugih otrok razen edine in večne Besede v Meni, ki je edini Sin, s katerim imam veselje. Toda v Sinu Sem tudi vaš Oče in Sem zadovoljen z vami, če ste v sebi sprejeli tega Mojega dragega Sina in s tem tudi Moje posvečenje z njim!

2. Toda ta kapljica modrosti pade na vroči pesek puste zemlje, s katero bi zagotovo lahko obogatili vaše znanje, vendar ne zmorete ustrezno ukrepati, kar je glavno, ker samo dejanje, zgolj vedenje pa nikoli ne prinaša večnega življenja.

3. Pogledjte, vsa vaša politična 'pravica' temelji na čisti neiskrenosti in zlobnem samoljubju, ki je Zemljo razmejilo z mejnimi kamni, na vseh pa je napisano 'Moje' in nikdar 'Tvoje' – in iz te nepopravljive napake večinoma izvirajo vaši prestopki, zato si je bilo treba izmisliti popolnoma protipravne zakone, ki so morali vsakemu zagotoviti namišljeno lastnino z močjo nezaslišanih kazni, ja, tudi s smrtjo – čeprav Sem ustvaril Zemljo, kot zrak, kot vodo, dež in sonce, za vse enako in od Mene ni dobil nihče posebne pravice.

4. Toda zdaj je Zemlja natančno odmerjena kot pekel, kjer ima vsak svoj določen neodtuljiv prostor. Posledično se lahko sprejme le ustrezna zakonodaja in s tem tudi kazni za omejitve hudobije. In tako potem kazni, ki omejujejo hudobijo, ne morejo biti nič drugačne kot 'pravične' – gledano iz pekla, saj je vse kar vam govorim, dobesedno iz njega vzeto, tako mejni kamni, kot zakoni in tudi kazni.

5. Glejte, v takšnih okoliščinah je težko svetovati iz nebes, kjer ima iz ljubezni eden vse za vsakogar in vsi imajo vse za enega – kar vas uči evangelij, kjer je zapisano, da morate dati poleg zahtevanega plašča še suknjič, da bi se izognili slehernemu prepiru. Če bi tako storili vsi, kot v nebesih, potem ne bi potrebovali novih peklenških zakonov, saj potem nihče ne bi ničesar posedoval in bil tako varen pred vsakim ropom i krajo.

6. Zdaj Sem vam na kratko pokazal kakšno je sedaj stanje. Iz tega razloga ne smete svojega (nebeškega) Očeta prisiliti v peklenške pravne spore in s tem prizadeti Njegovo prizanesljivost in veliko potrpežljivost vpričo takšnih grozot in hudobije, zlasti zato, ker že stojim oborožen na vratih, za poslednjo sodbo, ki bo zgrmela nad Zemljo, tako da se bo s tem vso peklenško navlako odvrгло na kraj, kjer je njen avtor že davno postavil svoje trajno bivališče.

7. Vzemite si te Moje besede k srcu in pri tem ravnajte iz ljubezni, in nekoč se bo pokazalo koliko zlata se bo našlo v smeteh pekla! Amen.

Sedem hudobnih duhov.

4. junij 1840, popoldan

Lk 11, 24-26

»Kadar nečisti duh odide iz človeka, hodi po sušnih krajih in išče pokoja, in ko ga ne najde, pravi: 'Vrnil s bom v svojo hišo, iz katere sem odšel'. Ko pride, jo najde lepo pometeno in pospravljeno. Potem gre in vzame k sebi sedem drugih duhov, hujših od njega; in ti se tam naselijo in prebivajo. Nazadnje pa je s tem človekom huje, kot je bilo na začetku.«

1. Povejte A.-ju in vsem njegovim odraslim družinskim članom, ki so njegova žena in hčere: »Kdor išče, ta najde; kdor trka, se mu bo odprlo; in kdor prosi, mu bo dano v izobilju!«

2. Če ima nekdo ženo in žena ljubi svojega moža na skrivaj, da svet morda tega ne bi opazil, ker misli, da bo svet o njej mislil slabo (če bi opazil, da je s vsem srcem vdana svojemu možu), zato je navzven

videti hladna in sramežljiva in se ne pusti dotikati telesa, medtem ko navznoter gori od želje. Če so tedaj vsi moževi napor zamen, da bi njegova žena postala voljna in predana, ona pa ostaja sramežljiva, deloma zaradi svoje ženskosti, deloma zaradi sveta in deloma zaradi neumnosti in norosti. Kaj bo ta mož zdaj storil?

3. Povem vam, da bo pustil svojo krepostno, neumno ženo v njeni norosti, iz ljubezni do njenega konca in se je ne bo več niti z enim prstom dotaknil, ampak bo svoje seme položil na tujo zemljo, kjer je veliko plevela in osata, in preudarjal: 'Tudi, če tukaj ne morem žeti, še vedno želim posaditi seme, ki bo moje po imenu za prihodnjo setev in obilno letino!

4. In Jaz pravim, da je ta mož naredil prav, ko je telesno kaznoval svojo ženo, ker je to storil iz ljubezni. In zdaj vam tudi povem: Jaz Sem ta mož in ta zelo neumna žena ste vi!

5. Že tolikokrat Sem se vas hotel dotakniti in pritisniti na Svoje srce, vendar se vedno izognete zaradi vsakovrstne svetovne sramežljivosti in neumnosti ter tako rekoč iz ponižno krepostnih svetovnih razlogov. Ljubezen, ki Mi pripada, držite zaprto v sebi in mislite, da bo že prišel čas, ko bom prišel in vas puhn timer, da bi Me potem lahko neizmerno ljubili. Ali pa mislite, da bom to ljubezen v vas že opazil (morda s kakšnim mikroskopom). Vendar se motite. In, če boste v tem vztrajali, bom storil tako kot ta mož in vas pustil v vaši kreposti.

6. Zato bodite odprti, kot Sem Jaz! – In govorite z Menoj v zaupanju in v iskreni svobodni ljubezni. In Moja stara knjiga ne bo imela niti ene črke, iz katere vas ne bo obsijala sedemkratna svetloba. In v svojem srcu boste z velikimi pismenkami prebrali in razkrili skrivnost velikega sveta duhov.

7. Zdaj pa glejte in poslušajte kako se razume tri Lukove verze!

8. Če človek živi moralno in pravilno po zunanjem zakonu in se tega drži iz lastne pobude, strogo in natančno, iz občutka kaj je prav in tako tudi stanovit en premaga vsako skušnjava z voljo, podrejeno intelektu – potem skušnjavec in zapeljivec vidi, da se v tej hiši ne da nič narediti.

In tako jo jezen zapusti in od tod odide; potem preišče vse take sušne kraje po celem svetu. In, ko vidi, da se na takšnih krajih ne more niti dobro, niti slabo seme ukoreniniti, si pravi: 'Kjer ni vlage, tam je puščava, zato zame tu ni obstanka. Kaj naj zdaj naredim? Vrnil se bom in videl, kako sedaj izgleda moja prva posest!'

9. Obrne se in pohiti tja. – Svoje staro prebivališče najde popolnoma očiščeno in okrašeno s krepostnimi in zmagovalnimi venci. Sedaj mu je tu zelo všeč, vendar se čuti prešibkega, da bi si ga zopet prilastil, ker je le duh mesa.

10. Tedaj se vrne v pekel in tam vzame s seboj sedem duhov, vsak pa je slabši od njega – in ti so: velik hinavec, laskavec, častihlepnež, ošabnež, zaničevalec in opravljivec ter na koncu še dvorni mojster ceremoniala in požeruh, za katerim je tudi sam. In tako ta zlobna tolpa pride, zlahka pridobi dovoljenje za vstop in v njej prevzame polno posest.

11. In kakršnokoli je bilo prvo stanje pred skušnjavami mesa, pa bo to drugo stanje mnogo slabše od prvega, ker se je želja prepustila vsem zlom v sebi, kajti vse njegovo pravilno delovanje ne izhaja iz ljubezni do Mene, ampak iz ljubezni do sebe, zato je zaužil vso (resnično življenjsko) 'vlažnost' v sebi, in zaradi tega tudi ne more več donášati plodov ter tako postane suh in s tem kakor mrtev.

12. Kajti glejte, samo Jaz Sem življenje v vas – edino z vašo ljubeznijo do Mene, s pravilnim upoštevanje zapovedi, kot v dejanjih tako v govorjenju, kot v razmišljanju iz ljubezni do Mene.

13. In tudi, če bi hoteli delovati tako marljivo kot čebele in mravlje – če vsega ne počnete iz ljubezni do Mene, kar vam edino daje moč in življenje, da se uprete peklu in vsem njegovim nadaljnjim skušnjavam – nikoli ne boste našli počitka, niti tu, niti tam. Takšni boste, kot omenjene živalce, katerih med in zarod bosta odvzeta, klub njunemu bodečemu in ščipajočemu orožju, ker sta le preprosti bitji, ki ju vodi instinkt, kakor človeka, ki dopusti, da njegova volja podleže

hladnemu razumu in zanemari ljubezen, s tem pa tudi svojo svobodo in resnično življenje iz nje.

14. Vidite, takšno je razumevanje teh treh verzov! – Zato bodite pozorni, če razum izvira od kje drugje in ne edino iz Moje ljubezni! Naj bo vaš razum vedno podložen Moji ljubezni, tako kot je božanstvo podrejeno Meni, njeni večni ljubezni; sicer boste enaki takšni očiščeni in okrašeni hiši, kot vam kaže prispodoba treh verzov. – Amen.

O vzgoji otrok.

8. junij 1840, ponedeljek zvečer, od 19 do 22 ure

O Gospod, kako bi morali vzgajati otroke, da bi se nekega dne lahko imenovali Tvoji otroci?

1. No, torej napiši! – To je dobro in prav zastavljeno vprašanje, na katero vam želim dati popoln in dokončen odgovor. Toda glejte, če vam o tem dam pravo svetlobo, da boste potem zvesti pastirji vaše male črede, ki vam je bila dana iz globin, tako da jih boste skozi sijoči ogenj Moje ljubezni ponesli na višine vse ponižnosti in s tem na pot vsega življenja. Toda to vam bo povzročalo veliko težav in s temi težavami se morate odkupiti za poltene telesne užitke, katerim ste se pogosto vdajali s svojimi ženami, kar je vašim otrokom dalo oblačilo vlačuge in spomenik v porušenem Jeruzalemu ter širok in globok grob pod babilonskimi razvalinami.

2. Kajti glejte, če bi se znova rodili iz Duha Moje ljubezni, potem bi lahko devico, ki ste si jo želeli za ženo, prej očistili v potokih žive vode, ki bi iz vašega bitja iztekala v neskončnem obilju. In tako bi bila vaša zakonska zveza nebeška in vaši otroci (spočeti v radosti angelov, kar je resnična združitev ljubezni z modrostjo), potem bi bili otroci z nebes in že na pol prerojeni, v katerih bi kmalu vzkliklo duhovno seme v novi zemlji, položeno v velikih vrtovih novega Jeruzalema. In vzgoja bi vam bila v veliko veselje v prisotnosti vašega Svetega Očeta.

3. Ker pa ste sedaj sklenili vašo zakonsko zvezo v temi sveta, da bi opravljali dela smrti in rodili plodove pekla, ki so vaši dragi, razvajeni

otroci – zato je tudi težko odstraniti strup iz kačjega zaroda. In tega se ne da storiti drugače, kot s popolno usmrčitvijo mesa in popolnim zajetjem volje, saj je samovolja takšnih otrok čisto peklena ali satanska, ker ni niti ene iskrice, ki bi bila nebeška.

4. Če pa mislite, da Sem tu rekel preveč, odgovarjam: preskusite vaš zarod in ne boste našli nič drugega, kot samoljubje, zavist, jezo, lenobo, nevoljo do vsega resnega in skrivnega, odločen odpor do vsega božanskega, zato se jih samo s kaznimi ali s (svetovno) čutnimi nagradami lahko pripravi do tega, da se naučijo nekaj pustih stavkov iz težkega katekizma.

5. In zdaj, če ste našli kaj takega pri svojih otrocih, potem odkrito priznajte in recite, da vam sedaj to govorim le iz Moje velikanske ljubezni za odrešenje vaših otrok in do vas, ker so vaši otroci pravi otroci pekla!

6. Če želite zdaj iz vašega zaroda ustvariti nove otroke ljubezni, morate biti slepi za ljubeč in prijeten obrazek ter gluhi do vseh njihovih neumnih želja in že zelo zgodaj morate zatreti vsako iskrico njihove hudobne samovolje, tako da boste v njih naredili prostor za Mojo ljubezen in za novo voljo iz nje.

7. Vse kar si otroci trmasto želijo, jim morate odreči in tudi, če je dobro, da ne bo njihova, ampak vaša volja zaživela, s pokorno in primerno ter celostno poslušnostjo v njihovih srcih.

8. Vedno kaznujte trmoglavost in nejevoljo, lenobo, odpor do božanskega, zlasti pa prezir, ki se nahaja v njihovih srcih zaradi koristnih opominov, kot tudi do Mojega Imena in vsega, kar je povezano z Njim.

9. Tudi, če nekaj naredijo prav, otroke ne hvalite in še manj nagradite! Prijazno in resno jim povejte, da so naredili delo nove volje, s čemer ima Oče v nebesih že malo veselja. In, če je otrok nekaj naredil iz lastne pobude v času, ko nima obveznosti, za okrepitev svojega telesa, kar se zdi kot nekaj dobrega, potem ga vprašajte podrobno, kaj ga je k temu napeljalo. In, ko izveste razlog, če je to storil iz samoljubja, ali

ljubezni do dolžnosti, ali iz ljubezni do vas, ali iz ljubezni do Mene, potem svoje nezadovoljstvo ali zadovoljstvo vedno po tem uravnajte.

10. Toda bodite varčni s svojim ljubkovanjem, kot zima z vročimi dnevi, da se s tem poganjki ne bodo uničili v naslednji skušnjavi, kot cvetovi pomladi zaradi pozne slane. Vendar pa naj pogosto pihajo hladni vetrovi, da se kužni zrak, ki obdaja mlada srca očisti za dobrobit duha.

11. Naučite fante, da slepo ubogajo in jim pustite, da bodo prepoznali izvor zapovedi v Moji ljubezni. In kaznujte njihovo radovednost in preveliko (nedisciplinirano) strast do igre, in jih tedaj strogo opomnite, da se umirijo.

12. Toda dekleta držite doma in ne dovolite, da se v njih prebudi niti najmanjša (nespodobna) želja, karkoli že je. In nikoli jim ne izpolnite niti najmanjše želje, preden vam ni poznan njen najbolj skriti izvor.

13. Skrbno jih varujte pred srečanji s tujimi otroki, ki so deležni svetovne vzgoje, sicer si boste sami pritegnili težke oblake toče. In niti enemu klasu pšenice ne bo prizaneseno.

14. S starostjo naj se tudi vaša pravična strogost sedemkratno poveča.

15. Bolje je slišati svoje otroke kako jokajo, ker je užaljena njihova pogubna nečimrnost, kot pa se veseliti njihovih ošabnih svetovnih radosti, da boste postali podobni angelom v nebesih, ki imajo veliko veselje v kesanju jokajočih sveta.

16. Jezna deklica se mora sedemkrat postiti, tako dolgo, dokler traja njena jeza, da bi postala krotka kot golobica.

17. Vaša ljubezen naj se jim prikrije, tako kot se Moja pred vašimi očmi, da se ne bi s tem novi, nežni plodovi zadušili v vročini prezgodnjega ognja. In v kolikšni meri se plod, ki kali iz novih nebesnih semen pokaže in postaja čedalje bolj trden, in kako resnična, čista ljubezen do Mene postaja vse bolj vidna v njihovih srcih in iz te dejavna vera, tako tudi odprite vaše srce v razumevajoči ljubezni do duhovno novorojenih otrok.

18. Glejte, to je pot življenja za vaše otroke! In to je edina in poleg te ni nobene druge, kot razen Mene ni drugega Boga. Kdor jo hoče prehoditi, bo našel blagoslov in spoznal, da izhaja iz Mene. – Toda, kdor bo deloval po knjigi sveta, bo zagotovo tam dobil tudi svojo nagrado pri knezu sveta v močvirju večnosti. – Amen. Jaz, Bog Najsvetejši, in Jezus, kot Oče. – Amen.

Prava in napačna oblika dobrodelnosti.

7. julij 1840, torek popoldan

1. Vsak revež, ki potrebuje pomoč, Mi je bližnji brat, kot skopi bogataš Satanu.
2. Če k vam bogatim in premožnim pošljem Mojega revnega brata pred vaša vrata, potem veste, da vam še nisem odtegnil Moje ljubezni.
3. Toda, če enkrat pride do tega, da si revni ne upajo več priti pred vaše domovanje – govorim na splošno –, potem veste, da se je Moja ljubezen za vse čase od vas oddaljila. Tak bogataš je potem posveten, zapeljivega videza, pod zaščito pekla. Toda v vsej njegovi dozdevni sreči ni niti kančka Moje ljubezni in še manj Moje milosti.
4. Enak primer je tudi s tistimi bogatini sveta, ki so premožni in zaradi svojega ugleda in določenega občutka dolžnosti dajejo kot miloščino veliko ali malo. In ti tako imenovani 'dobrodelneži' so gnusoba, in pravim: 'vlačugarski' prispevki, ki zgolj po imenu izvirajo iz določenega, Meni nadvse odurnega plesa, iger in mnogih drugih zabavnih priložnosti, da bi javnemu razvratu omogočili čim bolj svobodno delovanje! Oh, večna sramota, Meni v Satanovih kapelah postaviti žrtveni oltar!
5. Zato vi, dragi Moji, ne bi smeli ravnati kot otroci pekla, ampak vašega daru ne bi smel nihče drug videti kot Jaz, revež in vi. In vsak da obilno glede na okoliščine svojih zmožnosti!
6. Kajti resnično, resnično vam povem: v zameno za en groš, boste prejeli zemljo, za en požirek žive vode pa celo sonce, in tam boste knezi! – Če pa boste to storili iz čiste ljubezni do Mene, potem

prijatelji, vam ne rečem nič drugega kot to: prvič, nihče že v svojem življenju ne bo nikoli videl ali čutil smrti; kajti njegovo sladko umiranje bo veliko prebujenje v naročju njegovega najsvetejšega Očeta. In drugič, bo to potem pomenilo: 'za večno biti Božji prijatelj' – prijatelj – o pomislite, Kdo vas imenuje za Svoje prijatelje! – to ne morete razumeti!

7. Zdaj pa vam bo Moj hlapec pokazal ubogega človeka, ki je dvakrat ubog, na telesu in na duhu; najprej mu pomagajte telesno, potem pa tudi duhovno. To storite in ne sprašujte: 'Komu' – ampak pomagajte tistemu, ki vam bo predstavljen! On je vaš brat, in nič drugega naj vas ne skrbi, če želite biti otroci vašega nebeškega Očeta, ki dopušča, da Njegovo sonce sije nad dobrimi in slabimi in daje hrano tudi divjim zverem. Amen! Jaz, Jehova, vaš Oče! Amen, amen, amen.

Potresi in njihovi vzroki.

27. september 1840, od 10 do 13 ure

Gospod prek svojega hlapca J.L. razkriva naslednje:

1. V naravi je še vedno veliko pojavov, tako velikih kot majhnih, o katerih se nobenemu od tako imenovanih naravoslovcev ni niti sanjalo.
2. Med take pojave spadajo magnetizem Severnega pola, severni sij, strele, kot tudi tako imenovane hitre formacije, kot so zvezdni utrinki, oblaki na modrem nebu, kristalne tvorbe, oseka in plima morja, vibracije zemlje z daljšimi tresljaji in mogočnimi sunki, kot vam kažejo izkušnje s številnimi primeri, ko so bila že večkrat v nekaj sekundah uničena celotna območja. K tem pojavom sodijo tudi podori in veliki zemeljski plazovi, občasno popolno pogreznjenje gora in otokov in še razklanost zemlje, izsuševanje izvirov, presahnitev vodnjakov, umikanje morij in ob teh priložnostih pogosti izbruh dima in ognja iz zemeljskih razpok. Obstaja še nešteto podobnih pojavov, ki so deloma že opaženi, nekaterih pa še nihče ni videl.

3. Vendar od vseh sedaj omenjenih nenavadnih in izjemnih pojavov, želim danes podrobneje pojasniti samo potres, kot tudi zemeljske vibracije z močnimi sunki in še številne stvari povezane s tem.
4. Tako imenovani potres ni nekaj, kar bi nastalo samo po sebi, ampak je posledica potresnega sunka iz neke nestabilne točke Zemlje, povzročene na naslednji način:
5. Globoko v notranjih strukturah zemeljskega bitja, tako kot v telesu živali, obstaja nekakšno črevesje. Vendar pa so kot že povedano, skozi vse dele Zemlje, do njene osrednje točke, neštete množice nekoč padlih, izgnanih duhov, in vsakemu od njih je dano določeno obdobje za njegovo oživljanje po Mojem Redu. Ko na katerikoli točki Zemlje človeški rod postane preveč čuten in materialen, tako da ko takšni ljudje umrejo njihov duh ne preide v večno življenje, ampak spet v smrt materije, potem se ti duhovi zopet vrnejo v zemeljske globine in so priklenjeni, kot prej, preden so se rodili.
6. Poglejte, če se to kar naprej nadaljuje, potem postane taka točka v Zemlji sčasoma preobremenjena. Ti duhovi se nato začnejo v svojih hudobnih željah potiskati, drgniti in vžigati. S tem pa se prebudijo tudi tisti duhovi, ki se še niso rodili v človeško življenje, in ti se prav tako prebudijo iz stanja svojega miru, razbijejo svojo majhno ječo, nato pa v ognjenih stebrih sprostijo svojo užaljeno vnemo na druge duhove in jih želijo uničiti. Toda duhovi, ki so bili rojeni in spet padli, se še bolj vnamejo, saj verjamejo, da takšen ogenj prihaja kot kazen neposredno od Mene, kot tako imenovani peklenski ogenj, potem pa se vžge njihova jeza priti Meni in hočejo razrušiti in uničiti Mene, vse angele in nebesa.
7. Ko se začnejo takšne stvari dogajati, potem nemudoma pošljem miroljubnega in pomirjujočega angela. Ta odpre zapornice nekaterih velikih podzemeljskih vodnih zbiralnikov in nato voda, vodena od angela, z bliskovito naglico dere kvišku proti takšni razjarjeni točki Zemlje.

8. Ko voda s svojimi mirovnimi duhovi doseže takšno točko, ti nato izstopijo iz svojega svetlobnega ovoja, se vžgejo proti taki hudobni tolpi in jih kaznujejo z ognjem miru.
9. Sama voda pa izpari v vam dobro znano paro in s tako nenadno širitvijo s pomočjo svojih duhov povzroči tako silen sunek, da na kraju, ki se nahaja nad tako točko, gore, mesta, trgi in vasi, padejo skupaj, kot plevel drug prek drugega.
10. S tem v notranjosti Zemlje nastanejo nove špranje in razpoke, ki se pogosto razširijo do zemeljske površine, v katere nato angel povede nesojene naravne duhove, združene z mirnimi vodnimi duhovi, za nadaljnje izobraževanje. Toda hudobni padli duhovi, ki so se tam že rodili, ostajajo nato pomirjeni v na ta način nastalih blatnih kalužah.
11. Sedaj vidite resnični razlog za nastanek takšnih potresnih sunkov.
12. Kar pa zadeva tako imenovano utripanje in tresljaje, katere se označuje s splošnim izrazom 'potres', ti niso nič drugega kot povzročeni majhni tresljaji, ko angel odpre zapornice, kot tudi zaradi padca vode v zemeljskih plasteh, ki deloma obdajajo takšno kotanjo, deloma pa tudi s tem, ko se vznemirijo v svojem mirovanju, ko se sprva s tako višjo močjo pod kotanjo razdelijo in nasilno ločijo do najbolj nestabilne točke, in drugič, tudi zaradi izpostavljenosti dolgotrajnim tresljajem ogromnemu, težkemu padcu vodne mase. To gibanje je torej razlog tresljajev.
13. Kar pa se tiče vibracij po tako velikih sunkih, je vse to posledica umika vodnih duhov z nesojenimi duhovi v različne nove špranje in razpoke zemeljskega telesa, kajti Zemlja je bila ustvarjena zato, da v svojem drobovju nosi padli rod duhov za končni ponovni dvig v svobodno, večno življenje v Meni in iz Mene.
14. Dokler bo koderkoli na Zemlji uporen rod in bolj čutna in brezbožna bo katerakoli človeška rasa na površju Zemlje, tako dolgo se bodo tudi takšni pojavi tako pogosto dogajali.
15. Kajti glejte, da je vse to dobesedno res, lahko zelo enostavno prepoznate, ko se ozrete na celotno površino Zemlje in tu in tam

slišite o takšnih pojavih v vsej grozoti njihove besne veličine, kot je na primer uničenje Lizbone in otoka Jamajka ter več podobnih, vse do današnjega časa na območju gore Ararat, kar se je zgodilo na popolnoma enak način, kot je opisano zgoraj, ki so dosegli celo vas pred nekaj tedni in pustili za seboj ne nepomembne sledi. Ponavljajoči sunki so se občutno čutili tudi v Ameriki, ki so bili povzročeni na naslednji način:

16. Kadar se podzemna plast kamenja ali zemlje neprekinjeno nadaljuje do nestabilne točke, se take vibracije razširijo na enak način, kot če med seboj pritrdite veliko drogov v ravni liniji in jih položite na večjo površino. Če bi nato pritisnili na točko A z močnim sunkom, bi se ta sunek prenesel do točke B, kjer se drogov končajo in bi ga še vedno zelo občutno zaznali. Na ta način se lahko take vibracije zaznajo skoraj ob istem času tudi v zelo oddaljenih predelih.

17. Čeprav pa so takšne zaznave naravna posledica, jih vendar ne bi smeli gledati le kot take; ampak, če ne bi bile primerne, si lahko dobro predstavljate, da bi jih Jaz lahko zlahka preprečil. Ker pa so iz Moje ljubezni in Modrosti koristne, toliko bolj, kot opominjajoči glasniki na takšnih krajih, kjer so ljudje, ki o Meni vedo komaj nekaj več kot drevesa v gozdu. Takšni glasniki potem ljudem, ki so pozabili na Boga, sporočajo, da Jaz še nisem umrl, ampak še vedno obstajam v vsej Moji oblasti in moči. Tako je tu potreben le en Moj najmanjši namig in se lahko tudi na tako opozorjenih krajih Zemlje zgodi podobno, kot se je na območju Ararata.

18. Kajti glejte, na globini komaj dvajset tisoč klafter ali tu in tam komaj dva tisoč klafter, je vaša dežela, ki se imenuje Štajerska, docela podkopana z velikimi in zelo globokimi vodnimi kotlinami. In tako vaše gore, kot tudi majhne ravnice počivajo plavajoče, tako rekoč na površju podzemnih voda, tu in tam pa so povezane z notranjostjo Zemlje s kamnitimi masami, kakor velikimi stebri.

19. Zato ni treba nič več pozabe Mojega bitja, kot je že pozabljeno – in lahko ste prepričani, da vam lahko tudi tukaj takoj prikažem večji

elementarni spektakel. Vendar pravim: gorje ljudem, ki Sem jih prisiljen kaznovati s takšnimi pojavi! Zagotovo bodo počakali na drugo stvarjenje, preden jim bo dodeljen nek način, da znova preizkusijo svobodno življenje!

20. Poglejte zdaj, tako kot ti dogodki potekajo po Mojem večnem nasvetu, tako tudi niti ena kapljica ne pade z oblakov, katera ne bi bila že prej mišljena v Moji ljubezni! In verjemite Mi, ko bom tako kot včeraj poslal dež na zemljo iz višjih pašnikov nastajajočega življenja, ki prihaja iz Mene, skozi območja svetlobe, potem je v bistvu odvisno ohranjanje celotne Zemlje, celo celotnega vesolja od prve kapljice, katera komaj zmoči zrnce peska.

21. Zagotovo boste rekli, da je to skoraj neverjetno. Toda povem vam: če ta kapljica ne bi navlažila tega zrnca peska v ravno tistem določenem času, bi duh, ki je izgnan in jezen v zrnцу tega razbil in s tem prebudil sosedne duhove, ki ga obkrožajo k podobnemu dejanju, ti pa spet svoje sosede, in tako naprej do zadnjega prahu na Zemlji. In lahko ste prepričani, da bi že naslednjo sekundo vsa Zemlja prešla v uničujočem ognju in dimu. In kot bi tukaj eno zrnce peska prebudilo drugo k uničenju, bi ena Zemlja prebudila drugo in eno sonce drugo in tako naprej do neskončnosti. In vse to bi se zgodilo skoraj v enem in istem trenutku, prav tako kot če si predstavljate velik kup prekletega smodnika, in če bi nekdo le eno zrnce vžgal, bi zagotovo vsa zrna v istem hipu zajel ogenj.

22. Toda kaj bi se zgodilo, če bi tako zrnce smodnika, ravno ko bi bilo izpostavljeno prvemu ognju v majhni iskrici, prej zmočila takšna kapljica? – Navlaženo zrnce se zdaj ne bi vžgalo in celotna velika gruda bi bila s tem rešena pred uničenjem.

23. Glejte, ničesar kar pogledate, ni odvisno od tako imenovanega slepega naključja, niti gibanje enega delca sončnega prahu, ampak Sem vse to že od večnosti najbolj natančno izračunal in izmeril. In, če bi bilo človeku ali celo angelskemu duhu znotraj tega mogoče kaj spremeniti, in če pri tem Moja večna skrb samo za trenutek ne bi

delovala, bi skusili kakšno opustošenje bi nastalo zaradi neurejenega obrata samo enega delca sončnega prahu.

24. Toda povem vam: težišče centralnega sonca je v najbolj notranjem redu odvisno od zasuka enega vašim očem nevidnega praška. Kajti Moj Red je tako dobro preračunan in Moj pogled tako natančno na vse usmerjen, da se vse od največjega do najmanjšega medsebojno ohranja.

25. Zdaj boste vprašali tudi: zakaj so te velike vodne kotanje pod gorami in pod ravnici, zaradi katerih površje niti za trenutek ni varno pred potopom v milje globoko takšnih voda? Jaz pa pravim: vse je urejeno tako, da lahko večno obstaja, če prostovoljna hudobnost ljudi ne povzroči motenj v Mojem večnem Redu, česar ne smem preprečiti, ker izhajajo iz svobodne volje ljudi, in svobodna volja le enega človeka je neskončno pomembnejša od celotnega osončja z vsemi planeti, lunami in kometi.

26. In, če bi odstranil vodo iz teh kotanj, s čim bi potem lahko krotil in blažil velik ogenj v notranjih zemeljskih pregradah?

27. Čeprav takšen pojav, kot se je zgodil v območju Ararata, prestraši, pa je to po drugi strani nov blagoslov za ohranitev celote. Kajti, če se ne bi to zgodilo na že omenjeni način, bi v naslednjem trenutku namesto uničenja majhnega območja, celotna Zemlja doživela popolno usodo uničenja.

28. Zato Jaz v vsem, kar se lahko dotakne vaših oči in ušes, nisem nič drugega, kot neprestana večna Ljubezen. Kakor je nekoč nastal svet iz usmiljenja Moje Ljubezni, tako obstaja v Moji Ljubezni in tako se bo nekoč v njej tudi nežno raztopil. – In četudi je jeza Mojega božanstva vidna materija, pa jo vendar Moja blagost Ljubezni ohranja, dokler bo to Mojemu Redu potrebno.

29. In tako ste lahko popolnoma prepričani, da če je na kateremkoli kraju med milijonom ljudi samo eden, ki Me je prepoznal v njegovi ljubezni, bo ta kraj, tudi če je njegova podlaga tanka kot list papirja, kljub temu tako trdno in varno obstal, kot da je njegova talnina več

milj debela, trdna kamnina. Kjerkoli pa, kjer ni med milijonom ljudi ni niti enega samega, ki bi Me hotel prepoznati kot najbolj ljubečega vzdrževalca vseh svetov in vseh bitij, tam bo tudi diamantna skorja debela kot sonce prešibka, da bi zadržala uničujočo potrebo Mojega večnega Reda.

30. Zato glejte, če Me resnično ljubite, se vam ni treba ničesar bati, četudi bi se Zemlja pod vašimi nogami zdrobila v razvalinah! – Resnično, vam povem: tudi na kadečih razvalinah uničenega sveta bi spoznali, da Sem večna Ljubezen in pravi, edini dobri Oče tistim, ki Me prepoznajo v duhu in resnični ljubezni njihovega srca.

31. Ja, povem vam, tudi če bi uničil sonce in svet v razvalinah kot strele vseppek razmetal, in vžgal z ognjem Moje jeze vso večno neskončnost, pa vendar se tistim, ki Me ljubijo, niti en las ne bi smel osmoditi, kajti Mojim otrokom Sem vedno ljubeč in Sveti Oče! – Amen.

Poslušnost, cerkev in vrtnica – tri besede v duhovni svetlobi.

25. novembra 1840, od 8 do 10 ure

1. O Gospod! Tu imamo tri vsebinsko pomembne besede! – Ali bi mi jih hotel milostno razkriti v Tvoji veliki ljubezni, za lažje razumevanje napovedovalke W.H. in njenih bratov in sester – saj ima, kot se zdi Tvojemu grešnemu hlapcu, čeprav še zelo mlada, včasih že majhno hrepenenje po Tebi. O Gospod! Če je taka Tvoja Sveta volja, odgovori na to majhno prošnjo Tvojega neuporabnega, lenega hlapca in mi ne dovoli, da bi se osramotil v poveličevanju Tvojega najbolj vzvišenega, mogočnega Svetega Imena!

2. No, potem pa piši!

3. Se še spomniš kratkega stavka, ki Sem ti ga povedal sinoči, ko si prišel? – Glej, pol si ga pozabil! Zato te je treba nanj spet spomniti, preden bo tvoja prošnja lahko uslišana.

4. Ta stavek pa se je glasil takole: »Zakaj tako začudeno gledaš zvezde in strah navdaja tvojo dušo? Kaj misliš, kaj želiš, kaj bi rad vedel? – Ljubezen! – tako boš izvedel, kar ne veš in moraš vedeti.«
5. Glej, kot si včeraj slep in vzdihujoč gledal zvezde, ne vedoč kdo je 'gospodar' – prav tako danes gledaš te tri besede, ki ti jih je predlagalo omenjeno dekle in ne veš kaj pomenijo.
6. Glej, prej si izprosil te besede, kot pa Moje dovoljenje, če to lahko storiš! Če bi bil Jaz častihlepen kot ljudje, bi te tokrat pustil na cedilu, da bi se zavedal, kako velik bedak si!
7. Ker pa nisem takšen kot so ljudje, in ker ničesar ne počneš v svojo korist, zaradi svoje izjemne neumnosti, ti bom vedno povedal kar te iskreno zanima, da boš to vedel v dobro drugih.
8. Glej, poslušnost je pot do resnične, žive cerkve, ki je Moja živa Beseda, napisana in izrečena od večnosti v srcu vsakega človeka in angela.
9. 'Vrtnica' pa pomeni najčistejšo, najbolj dišečo ljubezen do Mene, ki prihaja iz cerkve srca. Toda tako kot najlepši cvet raste na trnjastem grmičevju, tako je tudi pot do resnične cerkve, kjer je Moja milost edinole doma, tudi nekoliko trnova. Vendar je ravno zato potem tudi čista ljubezen, katere korenine dovajajo trnovemu grmu zelo koristno hrano na vrtu otroške poslušnosti, ki je najvišje, najlepše in najsvetejše dobro – ja, samo ljubezen je večno, blagoslovljeno življenje samo. In kdor te kraljevske cvetlice duhovno ne bo nosil v svojem srcu, bo težko vstopil v veliko, večno, nebeško kraljestvo.
10. Poslušnost je torej vrt. – Življenje v poslušnosti so dobre korenine rožnega grmičevja. Čeprav so še v temni zemlji brez svetlobe, so glavni nosilci grmičevja in končno tudi samega cveta. Cerkev pa je kakor trnov grm. In trnje na njem so vse preizkušnje svobode in številnih skušnjav sveta, vendar hkrati tudi ognjeni sesalci ljubezni, kot je resnično trnje na rožnem grmu sesalec električnega ognja. – Toda vrtnica je naposled čudovit simbol same ljubezni!

11. Zato poslušaj, Moja draga mlada iznajditeljica teh treh besed! Tudi ti postani vrtnica, in kot taka Moja draga hči, da ti bo nekoč lahko postala jasna skrivnost, ki te še drži ujeto v posvetnem!

12. Zato pridi čimprej v Moj vrt in zacveti v čudovito rožo večnega življenja, kjer boš spet zaslišala najbolj skrivne zvoke Mojega očetovskega glasu!

13. Toda to, kar ti je povedano po Mojem hlapcu, velja tudi za tvoje brate in sestre! Amen. – To pravim Jaz, vaš najbolj ljubeči Oče, Amen.

Ljubezen do Boga in ljubezen do človeka. -

Godovni dan mlade duše.

28. maj 1841, zjutraj

1. Tisti, ki je hči Ans. H., in danes praznuje ne prav pomemben godovni dan njenega zemeljskega imena – napiši naslednjo Mojo besedico, da bo iz te spet lahko prepoznala že v zibelki pogosto slišan Očetov glas, zato je bila kot majhen otrok tako jokava, če se Oče s sladkim glasom ni takoj oglasil.

2. Gabriela! Ali ti je Moj očetovski glas postal tuj? Me ne ljubiš več tako, kot si Me ljubila v zibelki?

3. Gabriela Moja! Ne smeš Me pozabiti! In na skrivaj skozi okno ne obračaj svojih oči in svojega srca vitkim mladim moškim, hrepeneč po poroki, in sicer danes temu, jutri onemu, pojutrišnjem tretjemu in tako dalje, ampak vedno misli Name in svoje oči in svoje srce obrni k Meni in ljubi samo enega! In ta eden Sem Jaz, Tvoj Sveti, najbolj ljubeči Oče.

4. V tej edini pravični ljubezni boš živela srečno časno in potem večno v naročju Tvojega Očeta!

5. Glej, draga Gabriela, človeška ljubezen je nekoristna, če ne izhaja iz Moje ljubezni.

6. Če pa se nagibaš od Mene k nekomu drugemu in si to želiš, tedaj se prepričaj, če je v lasti Moje ljubezni! Če je, je enak tebi in tvojemu srcu najbližji. – Če pa ni, ga obravnavaj kot tavajočega brata, ki še vedno

hodi med nebesi in peklom in usmerja svoj pogled bolj proti breznu večne noči, kot proti Meni, njemu še vedno popolnoma neznanemu 'Očetu'.

7. Svetloba pravične ljubezni te bo usmerila proti Svetlobi, od koder v duhu izhajaš ti in svetloba ljubezni. – Toda raziskovalec brezna, bo tvoj pogled obrnil tja, kamor je obrnil svojega. Ko bo temno brezno použilo njegov vid, bo pri naslednjem koraku padel v brezno in njegov padec bo tebe prisilil, da padeš z njim. In potem te bo težko spet najti v breznu noči in te osvoboditi verig, ki bi jih zlobna posvetna ljubezen tisočkrat skovala okoli tvojega nežnega srca.

8. Zato, draga Moja Gabriela, ljubi samo Mene! Bodi tako popolnoma zljubljen Vame, kakor Magdalena! In s srcem glej le na tistega, ki ti ga bom predstavil napolnjenega z Mojo ljubeznijo! Toda vsakega drugega spoštuj in ljubi, saj je tudi on človek!

9. Toda bodi usmiljena do ubogih in moli k Meni Tvojemu Bogu in Očetu za tiste, ki tavajo in padejo, tako boš popolnoma Moja draga, srečna Gabriela – tu in tam, večno v Mojem naročju.

10. Naj ti bo ta besedica dragoceno darilo za tvoj zemeljski godovni dan! – In, ko spet zaznavaš svoje lastno, notranje ime, pomisli, da Jaz, Tvoj večni, Sveti in najbolj ljubeči Oče, nisem nikoli daleč od tebe, zdaj in kot večno! Amen.

11. Misli Name, draga Gabriela! Jaz, Tvoj Oče, ti pravim, da si Moja draga Gabriela in taka ostani za večno! – Amen, Amen, Amen.

Pet besed o duhovni svetlobi.

6. februar 1842, popoldan

Pet besed, ki sta jih predstavili Alexandrine in Angelika H.: 'Zvezda, sonce, cvet, zrcalo, lev, je Gospod razsvetlil prek hlapca J.L., kot sledi:

1. Kajneda, dragi Moji mali; zvezde so resnično prelepe in pravo veselje jih je opazovati v mirni, jasni noči! – Toda glejte, te zvezde niso tako majhne, kot so videti, ampak so precej velike, nekatere zares prav

velike in so prepolne izjemnih čudes, za vas nepredstavljivih in nešteti vrst!

2. V nekaterih so celo tako velika človeška bitja, katerih glave so večje od celotne, vam še neznane, velike Zemlje, ki jo naseljujete! – Če boste zelo pobožni, boste lahko nekega dne, ko vas bo vodila Moja roka, videli vse te Moje neskončne veličastnosti in čudesa in imeli pri tem neizrekljiv užitek in veselje!

3. Glejte, dragi Moji mali, Sonce, ki daje dan vaši Zemlji, ki bi sicer bila popolnoma temna, je že tudi takšna zvezda. Zdaj pa pomislite, če ta zvezda že s tako velike oddaljenosti naredi temno Zemljo tako lepo, da vam je v veliko zadovoljstvo, če jo gledate povečano v sončni svetlobi, kako lepo in veličastno mora šele biti na samem Soncu, kot naravnemu viru vseh lepot na Zemlji!

4. Ali bi si želeli imeti cvetlice na zelo temnem mestu? - Zagotovo ne; ker bi rekli: »Cvetlice so lepe le podnevi!« - Jaz pa vas vprašam: kaj naredi puste cvetlice na Zemlji podnevi tako lepe, da vam srce poskoči od veselja, ko prve zagledate spomladi? – Vidite, Moji mali, vse to povzroči svetloba Sonca! – Če pa svetloba Sonca ustvari že na Zemlji tako lepe cvetove, koliko lepši bodo potem šele na Soncu samem!

5. Oh, verjemite Mi, zagotovo je tako; na Soncu je vse več milijon krat lepše kot na Zemlji!

6. In vendar je vse to le šibek začetek lepot in neizmernih čudežnih krasot neskončnih stvaritev! – Bodite resnično pobožni in imejte z vsem srcem ljubezen do Mene, vašega dragega, dobrega, Svetega Očeta, in bodite voljni in poslušni vašim staršem, potem boste lahko vse to in še nešteto več z Menoj gledali na Moji roki.

7. Kajti Moja roka je kot čudežno zrcalo! – na tej vsemogočni zrcalni površini je celotno neskončno stvarstvo skupaj, kot v eni točki. Ampak, moji dragi mali, to je tudi zelo velika točka, kjer se nikoli ne boste mogli dovolj nagledati!

8. Ker pa ste omenili tudi leva, bi vas pri tem opozoril, da je tudi na tako imenovanem nebesnem svodu ozvezdje, ki se imenuje »veliki lev«¹.

9. To ozvezdje je izjemno svetlo in je skoraj neskončno velik prostor vsega stvarstva, ki je namenjen kot najbolj blaženo bivališče za tiste, ki do konca svojega življenja vztrajajo v ljubezni, samozatajevanju, ponižnosti in vsej potrpežljivosti, in se pogumno kot levi borijo z vsem svetom zaradi Moje ljubezni in Mojega Imena.

10. Zvezda pa je največja in najbolj veličastna celotne Neskončnosti. – To je osrednje sonce vseh osrednjih sonc.

11. O otroci! Ob tem soncu je vaše sonce le temen prašek, duhovno in fizično! Kajti poslušajte, tu Sem Jaz bistven večinoma doma – čeprav Sem v Svoji ljubezni, usmiljenju in milosti sicer tudi povsod in zlasti pri tistih na Zemlji, ki me z vsem srcem ljubijo in se zato tudi zelo radi držijo vseh Mojih lahkih zapovedi.

12. Zato bodite zelo pobožni, Moji dragi otroci! Tako boste nekega dne vsi prišli k Meni, kjerkoli bo Moje domovanje.

13. Kaj vse pa vam dane besede sicer še pomenijo, tega še ne morete dojeti. – Bodite le zelo pobožni, potem se bodo kmalu tudi za vas pojavile druge zvezde in druga sonca na nebesnem svodu vašega notranjega življenja, za večno. Amen.

¹ Ozvezdje 'velikega leva' z glavno zvezdo »Regulus«

Vprašanje o Sveti Trojici.

27. april 1842

Napisano je: »...kdor je videl Mene je videl Očeta...« (Janez 14-9). V Marku (13-32) pa piše: »Za tisti dan ali uro, pa ne ve nihče, ne angeli v nebesih, niti Sin, ampak samo Oče.« Kako je mogoče ti dve stališči uskladiti? – In ali to ne pomeni tudi: »Oče je večji od Mene?«

1. To je sicer že pravo vprašanje Zame; vendar bi se morali tisti, ki to sprašujejo, prej zelo prizadevati, da bi si to razlagali z glavnim ključem ljubezni in s tem sami videli, izvedeli in odmerili, kako globoko so že prodrli v njihovo notranjost. – Vendar je še tisoče vrstic, ki jih v duhovnem temelju še vedno ne prepoznajo, zato zanje ostaja še veliko dela!

2. Kar pa zadeva predložena odlomka, poslušajte in z odprtim srcem pogledajte v sveto globino Moje ljubezni v sebi! – Kajti svetloba Ljubezni govori tako:

3. 'Oče' je najčistejša 'večna Ljubezen v Bogu' ali 'večna bistvena Beseda' v Sebi. – 'Sin' pa je Očetova izgovorjena Beseda ali Oče, ki se vam v Sinu bistven razodeva. Oba se vedeta kot ena misel in ena izrečena beseda, saj je misel osnova ali oče izgovorjene besede, vendar izgovorjena beseda spet ni nič drugega kot razkrita misel ali oče besede same.

4. Če to zdaj razumete, vam mora biti jasno kot beli dan, da kdor vidi in sliši Sina, mora videti in slišati Očeta, in da sta zato Oče in Sin eno in isto, kot misel in nato izgovorjena beseda – in da je Oče v Sinu in Sin v Očetu, kot misel v izgovorjeni besedi in izgovorjena beseda v misli.

5. Na podlagi tega morate tudi razumeti, zakaj je Oče več kot Beseda ali Sin. Beseda bi bila brez Očeta ali brez vnaprejšnje misli popolnoma nemogoča! Tako je Oče, kot večni spočetnik Besede, več kot spočeta Beseda. Ko pa je Beseda spočeta, potem je zagotovo popolnoma enaka Očetu!

6. In, če vse to razumete, mislim, da bi vam bilo skoraj odveč še naprej pojasnjevati zakaj (*pri Marku 13-32*) 'nihče' ne ve ničesar o prihodnjem dnevu in uri bližajoče velike sodbe nad vso Zemljo, duhovno vzeto, razen Očeta – in ne tudi 'Sina'. Če imate v svojem srcu le eno gorčično zrnce razuma (ne v možganih glave), potem morate takoj uvideti, da se znanstvena misel manifestira skozi besedo – toda ali je zato beseda znanost? Zato lahko to, kakor vse drugo, ve le Oče, ne pa tudi Sin, ki je kakor jezik v Očetovih ustih.
7. Da pa boste imeli popoln pogled na Očeta, Sina in Duha, potem vedite to:
8. Bog-človek Jezus je bil v bistvu Sam Oče ali Večna Ljubezen in Modrost prekrita s človeškim mesom – ali polnost utelešenega Božanstva.
9. Izgovorjena 'Beseda' Boga-človeka Jezusa ali Njegov Nauk pa je 'Sin'.
10. Ker pa je Oče že od večnosti vedel kaj bo storil, je bil tako Bog-človek Jezus tudi že od večnosti v 'Očetu', vendar se je kot 'Bog-človek' utelesil šele potem, ko je Oče Sam očitno spregovoril!
11. Povejte Mi, ali še sedaj ne razumete kako sta Oče in Sin eno in isto? – Če pa imate še vedno pomisleke, pogledajte Duh, ki vas mora zagotovo voditi k vsej resnici!
12. Kajti isti Duh, ki je bil večno v Očetu (to je pravečna temeljna Misel ali večna najčistejša Ljubezen) – je zagotovo tudi v izgovorjeni Očetovi 'Besedi', kjer pa je Duh, bo zagotovo tudi eno in isto bitje! Če ne bi bilo tako, kako bi Bog-človek Jezus lahko rekel o Sebi: »Jaz Sem Pot, Resnica in Življenje!« Nihče ne pride k Očetu drugače kot po Meni!« (*Janez, 14-6*) – kar pomeni toliko kot: 'Jaz Sem Ljubezen ali Oče in večna Modrost ali Sam Bog, ali Duh in izgovorjena Beseda, ali večno Življenje Samo, v katerem prebiva vsa polnost utelešenega Božanstva.

13. Ker pa je to tako, Mi povejte, na kateri drug način lahko nekdo pride do Očeta, če Ga noče dojeti in pritegniti, za kar ima svobodno voljo!?

14. Kdor torej Očetovo izgovorjeno Besedo dejavno ali živo v sebi sprejme, potem sprejme tudi Sina. Kdor pa je v sebi sprejel Sina, bo gotovo sprejel tudi Očeta, saj sta Sin in Oče eno in isto¹!

15. Kdor pa je s tem v sebi sprejel Sina in Očeta, bo zagotovo imel v sebi 'Duh in Svetlobo', ki je enaka kot v Očetu tako tudi v Sinu in bo iz tega Duha 'v vsej Resnici' in sicer iz preprostega razloga, ker razen te ni nobene druge svetlobe in vsa svetloba torej izhaja le iz te edine Svetlobe. – Toda kdor je v Svetlobi, je tudi prek Sina v Očetu.

16. Ker pa je Oče pravečni temelj Življenja in vsa svetloba izhaja iz tega Življenja, bo človek zagotovo imel tudi večno življenje, če bo v Svetlobi in Svetloba v njem prek Sina, Duha in Očeta!?

17. Vendar mislim, če niste še bolj slepi od središča Zemlje, bi vam to moralo biti dovolj za spoznanje, da kdor vidi Jezusa v Duhu, ne bo potreboval več nobenega teleskopa, da bi videl tudi Očeta!

18. Toda razlog, da tega ne razumete, ko berete, je zgolj zaradi vašega materialno – poganskega trojnega božanstva, ki je bilo zasnovano v Nikeji in se je kasneje vse bolj materializiralo, celo v kiparstvu, tako da se od tega sedaj bolj ali manj ne morete ločiti. Zato mora sedaj vsa prejšnja varljiva svetloba v vas odmreti, če želite doseči čisto duhovno svetlobo od Meni!

19. Razumite to in se po tem ravnejte, tako boste zlahka in kmalu prišli k Meni, Svetem Očetu! – Amen.

¹ SSKJ – trojica (op. prev.)

Duhovni darovi.

31. maj 1842, zjutraj

»O Gospod Jezus! Ti dragi, Sveti Oče! Ali bi mi hotel povedati, kako je s prikazovanjem J. V.-ju, ki je v Schlossbergu požarni čuvaj? – Ali Si Ti stopil z belega oblaka in se mu nekajkrat prikazal? Kaj naj si mislim o tem? In ali so podobni pojavi vedno pogoj za ponovni preporod? – Dragi Sveti Oče, če bi bila Tvoja Sveta volja, ali bi nam hotel nameniti nekaj besed o tem! – Toda samo Tvoja Sveta volja naj bo storjena! Amen.«

Na to prošnjo je bil hlapcu Jakobu Lorberju podan naslednji odgovor:

1. Glej, kar zadeva tvoje še vedno nekoliko slepo vprašanje, vedi da so ljudje obdarjeni z različnimi zmožnostmi in talenti. Eden ima dar svetovanja, drugi dar razumevanja, spet drugi dar govora, drugi dar prerokovanja, drugi dar jasnovidnosti. Spet drugi ima dar zaznavanja, čemur pravite intuicija, in spet drugi dar poslušanja. Nekateri imajo dar vonjanja, nekateri dar okušanja. In med vsemi temi je še nešteto stopenj in mešanic. Nekateri imajo dar moči volje, spet drugi moč v svojih očeh. In tako se eden odlikuje v tej, drugi spet v neki drugi posebnosti.

2. Toda z resnično ponižnostjo in ljubeznijo do Mene lahko vsak poveča svoj podedovani talent do popolnega duhovnega življenja! – Vendar pa zaradi tega nihče ni nekaj več od drugega; ampak zna in mora s svojim posebnim talentom z vso ljubeznijo služiti svojim bratom – zato je tudi vsakemu dano nekaj posebnega!

3. Kajti, če bi vsi prejeli popolnoma enako in imeli enake zmožnosti – pomislite! – ali bi šel brat k drugemu in ga prosil za uslugo? – O glej, to ne bi nihče storil, ker bi bil že tako ali tako z vsem oskrbljen!

4. Ker pa po Moji ljubezni v vsej neskončnosti nobeno bitje ni popolnoma oskrbljeno z vsemi talenti, je ravno pomanjkanje enega ali drugega talenta najlepša in najtrajnejša vez medsebojne ljubezni, s katero en brat postane potreben drugemu in se mu mora približati, da bi lahko uporabil nadarjenost svojega brata.

5. Zato je lahko prikazovanje pobožnemu človeku, o katerem si postavil vprašanje, prav tako v redu, kot je zate poslušanje!
6. Toda nihče ni popolnoma izključen iz enega ali drugega talenta, ampak je razlika le v prevladi enega ali drugega talenta pri enem ali drugem človeku. – Ko pa človek preide v duhovno življenje, se bo nato najprej prebudil prevladujoči talent.
7. In tako za popoln ponoven preporod sploh ni potrebna sposobnost videnja, niti kaj drugega, temveč le ponižnost in ljubezen. Vse ostalo je le posledica tega in je vedno usmerjeno glede na prvotno lastnost kateregakoli talenta.
8. Zdaj bi to morali že sami razumeti. – Prikazovanja J. V. so torej prava, čeprav se teh drži tudi veliko nečistoč.
9. Toda ti ostani pri besedi! Kajti v tej je najčistejše videnje! – Zaradi tega je prvotni vzrok vse svetlobe in vsega videnja! – To dobro razumi! – Amen.

Gospod kot 'nevesta, ki preizkuša'.

1. januar 1843

1. *'Iščite in našli boste, prosite in vam bo dano, trkajte in odprlo se vam bo!'* – Ali: *'Molite brez prestanka'* – kar pomeni, imejte svoje srce nenehno in popolnoma pri Meni, vendar ne zmeraj tudi na pol s svetom, tako boste kmalu našli, kar iščete in prav tako kmalu in zlahka prejeli, za kar ste prosili in vrata življenja se vam bodo odprla brez nadaljnjega odlašanja.
2. Če pa je kdo takšen, da išče samo v 'zidu', ki je poln poganskih rezbarij in poslikav, moli pred kipi in pred pečenim kruhom in trka na kamne, resnično, ta bo našel malo in še manj prejel, kamni pa se ne bodo menili za njegovo trkanje!
3. Če pa bi kdo rekel: »Gospod, dolgo sem iskal, molil in trkal, pa kljub temu nisem našel ničesar pravega, niti nisem dobil kaj določenega, niti se mi ni kaj odprlo!« – temu pravim: »Priatelj, o čem govoriš?!

Poslušaj in glej, želim ti pokazati dobro prispodobo in ta ti bo morala biti Moje opravičilo, da se ne boš žalostil zaradi Mojega odlašanja.

4. Glej, ženin je imel bogato in izjemno lepo nevesto. Nevesta pa je bila zelo previdna in si je rekla: »Vem kaj bom storila, da se bo pokazalo, če je moj ženin popolnoma iskren do mene. Odpotovala bom, toda on ne sme izvedeti kam. Ko pa odpotujem, bom to storila le na videz, v resnici pa bom ostala blizu ženina, da mi nič ne uide in bom natančno opazovala kakšno je njegovo srce.

5. Ker pa je nevesta odpotovala, si je ženin pri sebi rekel: »Glej, moja nevesta je odpotovala in mi sveto priporočila zvestobo mojega srca in mi tudi zagotovila, da se bo kmalu vrnila. Toda namesto, da bi držala besedo, mi piše eno pismo za drugim in me nenehno opominja naj bom zvest, vendar sama se noče vrniti. Kaj naj bi to pomenilo? Vedno me tolaži in pravi: »Pridem, pridem jutri« - in glej, ne pride! – Kaj bi jo lahko zadrževalo, da tako zamuja?«

6. Toda nevesta, ki je blizu, preoblečena v ženinovega služabnika, reče ženinu: »Gospod, dovoli služabniku, da ti reče besedo, ker dobro vem, zakaj tvoja nevesta odlaša. Glej, tvoja nevesta, ki ti je bližje, kot se ti zdi, stalno dobiva namige, da imaš razmerje z vlačugo mikavnega mesa in si deliš svoje srce med nevesto in vlačugo. In to je razlog, zakaj je tvoja nevesta odpotovala in sedaj tako odlaša. Pusti vlačugo in tvoja nevesta ne bo več odlašala!«

7. Natančno si v sebi oglejte to prispodobo in boste zlahka uganili, da ste v tem primeru vi ženin in Jaz nevesta. Vlačuga pa je svet!

8. Toda povem vam: nevesta je prikrita med vami in opazuje vsak migljaj vašega srca in zdaj tudi vsem pravi: »Odvrnite se popolnoma od vlačuge in nevesta ne bo več odlašala za tiste, ki so se popolnoma obrnili k njej!«

9. Zato iščite, prosite in trkajte in nevesta se bo k vam vrnila! – Iščite, prosite in trkajte, toda v duhu in resnici in ne v steno in v dela rezbarjenja – in podobe in v zapečen kruh, ampak kot rečeno, v duhu

in resnici v svojem srcu, potem boste našli in prejeli, nevesta pa vam bo odprla vrata svoje sobane.

10. To vam je vsem dano v tem novem letu! Amen. To pravi nevesta! Amen.

Neumna in modra devica.

15. januar 1843, nedelja od 15 do 17 ure

1. Piši, le piši! Podoba je prava, toda besede so še vedno posvetne in uporaba napačna, zato ne podpira preizkušnje v celotni strukturi in stopnjevanja od telesnega do duhovnega. Vendar želimo to zadevo podati tako, da bo popolnoma ustrezala vsem sferam. In tako napiši to podobo v pravi priliki!

2. Kdor hodi po M

ojih poteh, pride do Svetlobe. Ja, kdor pride na Mojo pot, ta že hodi v Svetlobi in hodi že po živih brveh.

3. Kdor pa hodi po poteh sveta in modrosti, ta hodi v noči. Toda noč je smrt in smrt je cilj tavanja v noči.

4. Kdor pa hodi z Mano, hodi pravilno in bo ohranil svoje življenje, tudi če bi ga tisočkrat izgubil. Kdor pa skuša svoje življenje ohraniti brez Mene v goščavi svetovne noči, ga bo izgubil, tudi če bi ga tisočkrat imel.

5. »Toda takrat bosta na njivi dva. Eden bo sprejet, drugi pa prepuščen sodbi. In dve bosta mleli v mlinu. Ena bo sprejeta, druga pa sojena« - Torej brez Mene ne morete storiti ničesar, da bi ohranili svoje življenje. Toda z Menoj ste vsemogočni proti smrti.

6. Poglejte si priliko za to. Kdor ima ušesa, naj posluša in kdor ima odprte oči, naj jih ne odvraca od Mojih ust!

7. Zgodilo se je, da sta v nekem kraju živeli dve telesno povezani devici. Ena je bila bogata s svetovnimi zakladi, druga pa revna. Vendar sta se med seboj družili in živeli pod isto streho, kajti bogatašinja je bila nespametna in je potrebovala modrost revne.

8. Dokler je bil v deželi mir, je bilo vse dobro in sta skupaj srečno živeli. Ker pa je deželo prizadela vojna, zaradi njenega svetovnega bogastva, je prišla tudi za obe devici težka preizkušnja.

9. Ko pa se je vojska približevala njunemu kraju, je bogatašinja prevzel velik strah, tako da je postala popolnoma zmedena. Ko pa si je malo opomogla od otrplosti prvega strahu, je takoj pograbila vse svoje dragocenosti in ni pozabila na zlate svečnike in svetilke, toda o kruhu in olju ni razmišljala. – S temi zakladi je zbežala v gorsko sotesko in se skrila v temni jami.

10. Toda revna je razmišljala: 'Zakaj bi morala tako hiteti?! Vse moje premoženje je samo moje življenje. Da to ohranim, ne rabim ničesar razen kruha in svetilko, da se bom znašla v jami bližnjih zaščitnih gora.' Zato je vzela pravo količino kruha in dobro svetilko napolnjeno z oljem in ni pozabila vžigalic.

11. Ker pa je revna vedela, kam je zbežala njena prijateljica, je šla za njo, da bi ji služila s svojo modrostjo. Ko je prišla v jamo, je našla nekaj dobrih sledi, ki so bile zanesljiv znak, da se je njena prijateljica tu skrila, zato jo je začela takoj klicati in jo povsod iskati z gorečo svetilko. Toda bogate prijateljice ni mogla najti.

12. Nato je revna zopet pomislila: 'Kaj naj sedaj naredim? Moja prijateljica se je skrila pred mano. Na razpolago imam kruh in svetilko ter olje, zato bom ostala tukaj, dokler vojska ne odide, potem pa se spet vrnem domov in nato pokličem sosede, da mi bodo pomagali najti prijateljico.

13. Po nekaj dneh je vojska odšla in revna je storila, kot se je odločila. In glej, sosede so prišli z baklami in preiskali jamo ter kmalu našli bogatašinja, toda bila je mrtva, kajti stradala je in se zadušila v trohnočni temačni jami svojega gorskega kotička.

14. Revna je podedovala vse zaklade bogatašinja, ki so se še namnožili, in kmalu postala najbogatejša v deželi!

15. Torej, kdor išče življenje sveta, ga bo izgubil in umrl pod velikim bremenom. Kdor pa ga prezira in toliko bolj skuša ohraniti življenje

duše, z živim kruhom in s pravo svetlobo, je moder in primeren za nebeško kraljestvo.

16. Zato iščite predvsem Božje kraljestvo in njegovo pravičnost; vse ostalo vam bo nato prišlo samo po sebi! – Kdo lahko služi dvema gospodarjema, ki sta si med seboj sovražna? Zato služite Gospodu v ljubezni in resnici!

17. Kdor na polju opravlja svoje delo za pravega gospodarja, tega bo Gospod tudi prepoznal in ga sprejel. Kdor pa naredi enako delo na polju ljubezni in v mlinu resnice, vendar iz sebičnosti, tega Gospod zagotovo ne bo sprejel.

18. Zato hodite v Svetlobi in delajte, kar je Gospodovo, in sicer Njegovo voljo, potem ne boste stradali in se zadušili v 'jami sebičnosti'. In dobiček, ki ga boste pridobili s smrtjo sveta, bo velik, in vaših zakladov ne boste mogli odmeriti z nobeno mero. Razumite to in pazite na duhovno in telesno! Amen.

O Božji prizanesljivosti.

23. junij 1843, zjutraj

O Gospod in najboljši, Sveti Oče! Včeraj sem od tvojega in mojega prijatelja A.H.-W. izvedel, da je mati okrutno ravnala s svojim otrokom – in zdaj tudi jaz mislim, da se takšne sramotne krutosti tu in tam izvajajo v še večji meri. Povej mi, če Ti, kot najpravičnejši in vsemogočni Bog nebes, Zemlje in vseh ljudi, to dopuščaš ali ne?

Kajti glej, če človek opazuje velike gnusobe jeznih ljudi, in kako se lahko povsem nekaznovano izvajajo, potem bi človek pri najboljši volji vsaj na pol mislil, kot da se ne nameravaš niti malo brigati za človeštvo Zemlje, bodisi na splošno, kot posamezno.

Zato mi povej, kako je s temi gnusnimi dogodki? Ali jih vzameš na znanje, ali pa vse popolnoma brezбриžno pustiš, ne glede na to kaj se zgodi? Ali pa je to potrebno in se mora tako dogajati? O Gospod in najbolj ljubeči Sveti Oče vseh človeških otrok na Zemlji, daj mi o tem zadovoljiv odgovor! Tvoja volja naj se zgodi! Amen.

1. Najprej ti moram povedati, da je tvoje vprašanje povsem odveč in poleg tega še zelo neumno. Kajti, če slutiš, da je Bog ljubezni Meni enak, čeprav Mu še vedno popolnoma ne zaupaš, upaš in Ga ljubiš, potem bi ti že pri slutnji moralo tako neumno vprašanje težko priti na pamet, kaj šele v tvojem stanju, ko se sedaj že več kot tri leta lahko vsako sekundo z Menoj pogovarjaš, na način brez primere, kot s sebi enakim človekom.
2. Drugič, pa Sem ti že večkrat pokazal neskončno potrebo po človekovi svobodni volji in ti razložil, kako je večno življenje duha v človeku odvisno izključno od nje, in da če ga Jaz hočem ohraniti, moram raje umreti, kot da bi se s Svojo vsemogočnostjo minimalno dotaknil te svobodne volje z Mojo voljo, ker bi to v trenutku vsakega človeka stalo življenja!
3. Kolikokrat Sem ti že vse to prikazal. In vendar še vedno tako grozno neumno sprašuješ, kar bi do zdaj že moral spoznati?!
4. Poglej Lotovo ženo! Zgrabila jo je Moč Moje Volje. Toda kaj se je zgodilo z njo?! – V času Noeta je Moja volja zajela Zemljo. Toda kam je to pripeljalo njeno prebivalstvo in kaj Sem moral potem storiti, da Sem mrtvim in uničenim spet vrnil obstoj in življenje?! Ali bi moral potem dovoliti, da bi bil ob vsakem gnusnem grehu ljudi vedno znova ubit, da bi jim lahko omogočil novo življenje?
5. Toda kako Me ljubiš, če Me sprašuješ zakaj ljudje v svoji svobodi delajo tako nekaznovane hudobije – in bi Me raje imeli za ustrahovalca, kot za izredno dobrega Očeta – in Me tako spet nosili na križu?! – Če že imaš pravično sočutje do ljudi, kako to, da si Jaz od tebe tega ne zaslužim? Ali naj se pustim vsak dan križati?
6. Če vidiš neumno mater ali brezčutnega očeta, ki trpinči svojega otroka, si takoj jezen in bi se hotel celo prepirati z Mano, ljubečim Očetom, in takoj predrzno reči: »Toda Gospod, če ti nekako obstajaš, kako lahko gledaš takšne grozote?!« - Vendar ti povem: prav ta zelo zlobna ženska bi ti morala biti evangelij! Kajti to je razsrdilo tvojo dušo in ti bi jo takoj kaznoval s peklenskim ognjem, in tako njo

kaznoval z neskončno večjo bolečino, s katero je ona kaznovala svojega otroka!

7. Vendar ti pri tem ne pomisliš, da so vsi ljudje na Zemlji Moji otroci. In, če že takšno slabo ravnanje matere razsrdi tvojo dušo, potem ne bi rad pogledal v tvoje srce, kaj bi Mi reklo, če bi tudi Jaz prav tako neusmiljeno premlatil svoje blodeče otroke za vsak bolj ali manj pomemben prestop.

8. Želiš, da bi ljudi naredil usmiljene, Jaz pa bi moral takoj vsakega blodečega otroka brez prizanašanja ubiti!? Resnično s takim pojmovanjem o Meni lahko odslej ostaneš doma! – Ali misliš, da Jaz ne vidim pregreh na Zemlji. – O ti norec.

9. Dobro jih vidim, toda še ni čas, da zato ugasne sonce na nebu. Dovolj zgodaj bo ugasnilo za vse.

10. Toda onstran bo vsak našel nagrado za svoje delo in ob prav posebnih priložnostih tudi že tukaj! – To je dovolj in poleg nič več ni treba!

11. Zato Me bolje spoznaj in Me ne sili, da postanem tak, kot si ti, ampak bodi takšen, kot Sem Jaz in boš bolj modro sodil in kaznoval. Amen.

Dušni mrčes.

16. februar 1844, zjutraj

1. Torej zapiši nekaj besed, ker si že tako želiš – in verjemi, da bi brez teh besed Zemlja trpela.

2. Vedno pometem pri velikih in majhnih, starih in mladih, vseh oblik in velikosti! – In tako tudi ti, mala svetna Marta, poslušaj, kaj ti pravim na ta dan!

3. Glej, vse na svetu mine, le ena stvar ostane in to je čista ljubezen do Mene in vsako dejanje, ki izhaja iz nje!

4. Ko boš imela to ljubezen, te bom šele potem prepoznal in popolnoma blagoslovil! – Če pa želiš prejeti to ljubezen, potem moraš

najprej popolnoma očistiti svoje srce od vsake druge ljubezni, ki ti je doslej nudila vsakovrstne majhne in povsem prazne užitke!

5. Glej, s čemer je napolnjeno srce, o tem usta nenehno govorijo in ptice lahko prepoznamo po njihovem petju. Zato le en cel dan poslušaj sebe, kaj vse prihaja iz tvojih ust in boš iz tega zlahka in jasno sprevidela koliko popolnoma ničvredne navlake je polno tvoje mladostno srce! In dokler se srce ne očisti take navlake, ne more biti govora o čisti ljubezni do Mene!

6. Glej, ti si še vedno nečista duša in hočeš imeti čisto posteljo za spanje; in bi se ti zelo gabilo, če bi morala namesto v čisti postelji ležati v smetnjaku. – Koliko bolj se mora potem šele Meni gabiti, kot Najsvetejšemu in večno Najčistejšemu, če bi moral prebivati v nečistem srcu!

7. Vendar ti s tem nočem reči, kot da bi bilo tvoje srce bivališče zmajev, kač in gadov; o ne, daleč si od tega! – Toda glej, uši, bolhe in stenice med smetmi tudi niso ravno privlačne!

8. Ljudje so zdaj v svojih srcih polni 'uši', 'bolh' in 'stenic' in za povrhu še menijo, da je takšna obdaritev hvalevredna. – Toda Jaz se s tem sploh ne strinjam, ker nikoli nisem bil prijatelj takšnega mrčesa.

9. Toda vprašala boš: »Ja, ampak kaj so 'uši', 'bolhe' in 'stenice' srca? – Le poslušaj Me! Takoj ti jih bom pobližje opisal!

10. 'Uši' so vse vrste neumnih, bedastih misli, ki jih je polna glava! – Te 'uši' se rade z glave spustijo na oblačilo, kjer postanejo še bolj nadležne kot na glavi. – Tako se tudi neumne misli pogosto spustijo z glave v srce in postanejo mučno svetno poželenje! Glej, to so 'uši' srca!

11. Ko se ogreje in so sobe nečiste, se razvijejo bolhe. In tako je tudi duhovno pri ljudeh! Ko se ogreje srce napolnjeno z nečistimi željami, se prav iz teh želja razvijejo vse vrste ničevnih in pogosto umazanih skrbi, ki srbijo in pikajo in pridno skačejo sem ter tja. – Glej, to so 'bolhe' v srcu.

12. In kaj so 'stenice'? – Glej, kjer hiša ni skrbno očiščena, tam se iz umazanije prostorov razvijejo stenice in gnezdiijo v vseh razpokah ter

vznemirjajo speče s svojimi piki in s svojim smradom! Prav tako je v človekovem srcu, ko ga poživljajo vse vrste misli, želja in skrbi za marsikatero namene in dejanja! Tudi ti že smrdijo in ne dajejo srcu več nobenega miru. In ti nameni in razpoloženja volje so torej 'stenice' srca!

13. Vse to se nahaja tudi v tvojem srcu! – Zato ti danes na ta tvoj dan povem, da moraš biti zelo pozorna do sebe – in iz svojih ust spoznati svoje lastno srce in ga nato skrbno očistiti od vseh teh reči, da se bom lahko nato v njem naselil!

14. Proč z vsem tem – potem bom prišel k tebi in se nastanil v tvojem srcu! – To ti pravim in svetujem Jaz, Tvoj najbolj ljubeči, Sveti Oče, da boš postala Meni za večno zelo čista in draga hči. Amen.

Bogati skopuh v onstranstvu.

30. marec 1844

1. Zdaj pa napiši resno besedo zaradi sanjskih podob starega C.H., h kateremu je prišel beden in zelo umazan duh, ki je bil na Zemlji bogat skopuh.

2. Ta duh, ki je zelo slab v svoji sferi, saj nima nič drugega kot noč in veliko puščavo, ki ga obdaja, in trpi zaradi velike lakote, žeje in mraza, ima v osnovi zmotno mnenje, da bi mu tostranski denar prinesel olajšanje, če bi se ga sedaj razdelilo revnim. – Zato se mu je tudi dovolilo, da se z ozirom na to odpre osebi (C.H.), ker je ubogim vselej odrekel vsako podporo, za katero so ga prosili, zaradi izjemno nemožatega čislanja njegove neumne in umazane žene!

3. Toda to je bil samo načrt duha, ki o Meni še pojma nima, ampak si pod 'Bog' predstavlja samo vsemogočne sile narave! – Ker pa je iz sveta vseeno s seboj vzel toliko čuta in zavesti, da se spominja, da lahko človek s pomočjo revnim pridobi naklonjenost katerega koli morebitnega Božjega bitja, se je zato sedaj v njem prebudila takšna volja, ki si jo zdaj prizadeva izvršiti.

4. Toda, ker hkrati vidi neizvedljivost tega neumnega načrta, je potem zaradi tega nadvse nesrečen. In še dolgo mu ne bo mogoče pomagati in mu svetovati, ker se v njemu zaradi tega prebuja velika jeza proti njegovi ženi, katero je zapustil, ki za te sanje ne bo imela posluha, ker so njena ušesa zamašena z rudo! – Toda gorje ženi, če bo kmalu sledila možu in mu padla v roke! In, če ostane, kot je zdaj, tudi ne bo pred njim čisto nič zaščiten.
5. Tako je torej stanje duha v onstranstvu! – Resnično, žalosten je in zelo trpi. – Toda še tisočkrat slabše bo za ženo, če se v času zemeljskega življenja ne bo iskreno obrnila k Meni in dve tretjini svojega letnega dohodka ne bo razdelila revnim ljudem – in to storila iz čiste ljubezni do Mene in ubogih!
6. Resnično, resnično, kdor ima na svetu veliko premoženje in ga v času svojega življenja ne razdeli med revne brate in s tem oživi njihova srca, ampak to stori šele na koncu svojega svetnega življenja, se ga mora obravnavati kot skopuha in njegova zapuščina mu ne bo nikoli več koristila!
7. Kdor ima na tem svetu otroke in skrbi samo za njihovo oskrbo, da bodo lahko po njegovi smrti prav tako samostojni, kot bogati ljudje na svetu, in se lahko dobro poročili – resnično, resnično – toliko pfenigov kot sta jih oče ali mati prihranila za svoje otroke preko že tako neupravičenega osnovnega kapitala, toliko let morata biti onstran obdržana v omenjeni noči, bedi in mrazu, in ne bosta iz tega prej dvignjena, dokler ne bo zadnji potomec njunega rodu zaradi revščine nosil beraško palico!
8. Če bi bil omenjeni duh za časa svojega življenja 'nepravičen gospodar' do svoje neumne žene in gospodaril z velikim premoženjem za revne in uboge in ne za svojo neumno ženo in njune otroke, bi bilo zdaj zanj bolje. Kajti mož te bogate žene je postal zato, da bi njeno premoženje uporabil za nebesa. On pa je na Moje pozabil in delal samo za svojo ženo! – Tako zdaj tudi išče pomoč tam kjer je delal! – Nikoli pa ni delal Zame, ker je bil Meni le nasprotnik. Tudi zaradi tega Me

ne prepozna in tudi pri Meni ne išče pomoči, čeprav Sem edini, ki mu lahko pomagam.

9. Ali bi bilo težko tako bogatemu, če bi z dvema tretjinama svojih dohodkov obdaroval otroke revnih staršev z balo, da bi se tudi oni lahko poročili in se ne bi vdajali nečistostim v času njihove mesene zrelosti in potreb? – Resnično, kdor bi to zlahka storil, bi s tem vzgojil podložnike za nebesa, ki bi mu prinesli boljšo življenjsko letino, kot če bi na svetu poskrbel, da njegovi otroci postanejo gosposki posestniki in zato ošabni in neukročeni ljudje, ki nočejo biti nikoli kaznovani z Mojim duhom, ki tako blago opominja in daje življenje vsem bitjem!

10. To je Moj nasvet! – Toda vsi delajo, kar hočejo! V kratkem bodo že videli plodove, ki jim jih bodo ponudila njihova dela v onstranstvu!

11. Toda vsakemu bogatašu na tej strani pravim: lahko preizkusiš na sebi, kaj boš žel v onstranstvu! Glej, če si dal en krajcar za miloščino, te to ne boli in ti nič ne pomeni. Če pa te prosijo za goldinar, potem že bolj natančno pogledaš berača in se neredko ob tem našobiš! Če pa bi ti nekdo rekel: »Priatelj, brat! Bogat si, daj mi tisoč ali dva tisoč ali šest tisoč goldinarjev, ker jih nujno potrebujem za tisto, kar je zate nepotrebno.« - Kakšen odgovor bi dobil tako predrzen berač?!

12. Toda Jaz pravim: s kakršno mero merite, s tako mero vam bo odmerjeno! – Če tudi ti moliš: »Pridi k meni Tvoje kraljestvo! Daj mi kruh življenja!« itd. – potem bom Jaz tebe, bogataš, tako poslušal, kot si ti poslušal predrznega berača za tisoč goldinarjev! Kajti Jaz mislim, da bi moralo biti Moje kraljestvo in Moj kruh več vredno, kot nekaj tisoč goldinarjev?!

13. Dokler je nekdo tukaj, si lahko pomaga s svojim premoženjem, če ga uporablja v skladu z Mojo voljo. Če pa je onkraj, mu to ne koristi, tudi če bi zanj darovali milijone. Kajti vsak človek bo našel svojo lastno sodbo po svojih delih in ne po delih drugih!

14. Jaz pa vaših daritev ne potrebujem, ampak jih potrebujete vi. Zato darujte, dokler lahko darujete! Kajti onkraj groba ni več žrtvenih oltarjev!

15. Toda revni so žrtveni oltarji. Na te postavite izdatno žgalno žrtev vaše ljubezni, tako si boste za nebesa pripravili zaklade!

16. Zato ne sprašujte več, kako bi pomagali rajnemu! – Kajti nihče mu ne more pomagati, kot edino Jaz, ko bo čas za to. In, če bi hoteli Mene pripraviti k usmiljenju, kot da ste vi bolj usmiljeni kot Jaz, naj bo to daleč od vas!

17. Toda vsak naj pometa pred svojimi vrati in skrbi za svoje oči, potem mu ne bo treba zaman iskati pomoči pri svetnih ljudeh, ampak bo to našel v obilju pri Meni, za večno! Amen. – To pravi večno Resnični. Amen, Amen.

O koleri.

10. januar 1847

Na vprašanje, ali bo kolera, ki se je nedavno pojavila ob Kaspijskem morju, dosegla Avstrijo, in če bi zdravilo, ki ga je navedel mesečnik A.H. leta 1830 v magnetiziranem spanju, proti tej kužni bolezni dobro učinkovalo, je Gospod oznanil:

1. Ta bolezen se bo pojavila v avstrijskem cesarstvu, v času, v katerem bi človek z zmernim korakom prehodil pot od Kaspijskega morja do Dunaja, Prage in drugih mest tega cesarstva, če bi hodil dan in noč. Zlasti bo prizadela Dunaj, Prago, Lemberg, Ollmutz in bolj ali manj druga mesta. Tokrat bo svoje žrtve vzela predvsem med velikaši in mogočniki in njihovimi otroki. Trpela bo tudi vojska in duhovništvo. Gorje nemoralnosti in uživaštvu.

2. Tudi vaše mesto (Gradec) tokrat ne bo prišlo skozi s povsem zdravo kožo, kajti tukaj je že zelo veliko revnih ljudi, ker jim bogati posredno odvzamejo vse, da bi svojim že tako bogatim otrokom zagotovili še večje bogastvo, revnim pa ne želijo dati ničesar ali zelo malo. Njihovi dediči bodo morali biti odvzeti, da bi revni lahko dedovali. Bogate pa

bom tokrat že na tak način ogrel, da se bodo zagotovo omehčali in se ponižali.

3. Sprva bodo prevzeti revni, da bodo bogati postali sočutni. Če bodo, potem bo treba to kazen ublažiti. Če pa tega ne storijo, bo 'gobasta baba' (kolera) začela med njimi s tisoč kosami brez prizanašanja divjati – in v enem dnevu bo narezala tisoč kopic!

4. Glej, da bi zmanjšali revščino in zaščitili bogastvo bogatih, želijo omejiti zakonske zveze revnih, in to močno omejiti. O to je najbolj prekleti izrodek pekla, Satanovo delo! Glej, to je vzrok vse kuge!

5. S kratenjem zakonske zveze in pravičnim in urejenim spočetjem otrok, kjer je nuja, kot tudi z množičnim iztrebljanjem (divjih) živali vseh vrst, pa tudi gozdov; vse to ovira vodenje prvotnih zemeljskih duhov v odrešujoče sprejetje do najvišje stopnje očiščenja. Ko se ti naravni duhovi, ki se najprej začnejo obnavljati v plesni in glivah ali gobah, nato skozi to stopnjo vzdignejo in ugotovijo, da je naslednja stopnja premajhna, in da ne bi mogli biti v celoti sprejeti, se združijo v bitje skoraj človeškega videza in se potem sprehajajo okoli po zemlji ter se oprimejo ljudi in tudi živali in rastlin, z namenom, da se v njih izpopolnijo. Ker pa so ti duhovi še vedno preveč nezreli, prinašajo smrt vsemu, česar se enkrat oprimejo.

6. Ljudje so jim najljubši, ker si domišljajo da bodo prek njih na najkrajši način dosegli popolno sprostitev, kar je seveda velika zabloda njihove še vedno zelo snovne inteligence. Ker pa so ljudje sami (s sebičnostjo) vzrok tega pojava, tudi Jaz dopuščam, da so za tako hudobijo najhujše kaznovani, in to duhovno in fizično.

7. Glej, to je hudoben vzrok za vso kugo, ki zato domuje predvsem v Orientu, kjer se zatira ljudi.

8. Če pa je celo zdaj, v nekoliko boljši Evropi, to dejanje odrešitve, zaradi industrije nekaterih bogatih, celotno (naravno) duhovno kraljestvo Zemlje prav tako zatirano, potem se morajo zato tudi pojaviti najbolj uničujoče posledice, iz katerih bi morali preostali

- spoznati, da Jaz Zemlje nisem ustvaril za industrijo, ne za železnice in še najmanj za bogate, ampak zgolj za odrešenje vanjo izgnanih duhov!
9. To dobro razumite: Moj namen s to Zemljo je drugačen od tistega, ki ga spoznava današnji svet, katerega je Satan popolnoma zasegel!
10. Krompirjeva bolezen je bila že predhodnica! Toda, kot se je doslej ta plod zgodil ljudem po Moji milosti, da bo njim prizaneseno, tako se bo kmalu zgodilo za same ljudi, če se ne zboljšajo, in če ne bodo spremenili svojega odnosa do revnih.
11. Navedeni recept N.N., prek sestre A.H., je dober. Kljub temu pa bom ob svojem času dal še boljšega in učinkovitejšega.
12. Navedena mesta tega cesarstva, so že v celoti razvila sistem zmanjšanja zakonskih zvez, zato morajo biti tudi primerno 'nagrajena'. Vendar bo tokrat vsa Evropa, zlasti industrijska mesta, zelo močno kaznovana.
13. Vendar je vse to mogoče omiliti z molitvijo in dobrimi deli za revne, zlasti tam, kjer poroke niso preveč zlonamerno in načrtno zatirane. – Toliko zaradi vašega globljega pouka in upoštevanja! Amen.

Pravo, živo zdravilno sredstvo.

17. avgust 1848

Elisi H.

1. Draga Moja hči! – Če bi imela ti in mnogi drugi popolno in živo zaupanje Vame, potem tudi ne bi imela nepotrebnega strahu pred to tvojo težavo s prsmi in Me tudi ne bi neprenehoma prosila za drugo, boljše, hitrejše in učinkovitejše sredstvo; kajti potem bi bilo prvo prav tako dobro kot zadnje.
2. Ker pa tvoja težava, ki je odlagališče mnogih starih tegob in zdravniških zdravil, ne more miniti tako hitro, kot nek lažji prehlad, saj si je skozi to veliko slabih snovi utrlo izhod, te je zdaj zelo strah. Jaz pa te vprašam: zakaj? Ali misliš, da ti Jaz ne bi mogel pomagati, četudi bi bila tvoja težava še tisočkrat večja, kot je ta?

3. Glej, Zame še nobeno zlo ni bilo tako veliko, da ga ne bi zmogel ukrotiti! In tako bi bil lahko Jaz zagotovo hitro kos tudi tvoji težavi, toda zato si preveč v strahu in skrbih in kar naprej iščeš sredstvo. Vendar v glavno sredstvo vlagaš premalo živega zaupanja, kar lahko razvidiš iz svojega strahu in tesnobe, kar zavleče popolno zacelitev tvojih prsi.
4. Povem ti, na svoje prsi lahko položiš zemljo ali vodo, olje ali vino ali med ali balzam ali zelišča ali obliž ali mleko in kruh ali tudi žveplo in druge minerale in mineralne vode – če imaš živo zaupanje Vame, potem ti bo vse to pomagalo; če pa te je strah in se bojiš, pa kaže, da tvoje zaupanje Vame ni popolno, zato boš potem morala tudi sebi pripisati, da je celjenje tvojih prsi natanko uravnano s tvojim zaupanjem.
5. Vi gledate in presojate samo sredstvo, ne glede na to ali izvira dejansko od Mene ali morebiti od Mojega pisarja, če ne bi to morda poslabšalo težave?
6. Glejte, to so vaši skrivni dvomi, skozi katere, kot Sem rekel, vedno presojate svetovano sredstvo le z vidika polovičnega verovanja. Toda Mene sploh ne presojate, ker verjamete ali vsaj mislite, da bi Jaz lahko pomagal le z enim samim sredstvom, ki je najboljše – kot, da Jaz nisem dovolj močan, da lahko ozdravim vsako težavo, z najbolj živo vero, tudi brez vsakega sredstva. – Kaj je torej sredstvo?
7. Jaz Sem pravo življenjsko sredstvo, brez Mene nič ne deluje, z Menoj pa vse!
8. Če želite v prihodnosti doseči zdravje svojega telesa, vam ni treba posvetiti toliko pozornosti primernemu sredstvu, temveč le dejstvu, da vam vaše živo zaupanje Vame omogoča, da bo potem vsako sredstvo pravo, ne glede na to, kakršnokoli že bo. Vendar pa bo brez takšnega ravnanja tudi najboljši balzam prav tako malo pomagal kot voda luže.
9. Uporabite svoj obliž, vendar s popolnim zaupanjem Vame, potem bo izvlekel ognojek, ki bi moral izstopiti z gnojem, kot posteljica po

porodu, ki je tedaj kot tujek v rani in ga izvleče. Toda dobro si zapomnite, da obliž sam to ne bo storil.

10. Če pa se želite posvetovati z zdravnikom, to lahko storite, vendar imejte pri tem resnično, živo zaupanje Vame, brez tesnobe in strahu, potem bodo zdravniška sredstva imela zdravilni učinek. Če pa zdravniku zaupate bolj kot Meni, vam bodo malo ali nič koristila.

11. Vendar naj vam bosta vaš strah in tesnoba zanesljiva pokazatelja, ali Mi popolnoma zaupate ali ne; kajti vsak strah in tesnoba sta posledica šibke vere in zaupanja Vame.

12. Ali nisem jaz Tisti, Ki je spet oživil Lazarja, ki je štiri dni trohnel v grobu? – Če pa verjamete, da Sem Jaz isti in govorim z vami sedaj že nekaj let, prek sicer šibkega, a drugače iskrenega hlapca, - zakaj je potem vaša vera šibka in zakaj nečisto vaše vsakokratno mnenje, po katerem bi vam Moj hlapec dal sredstvo v Mojem Imenu, ki pa vam potem ne bi moglo pomagati, ker morebiti ni od Mene, ampak od Mojega hlapca?

13. Ali ne veste, da bi takoj zavrgel hlapca, če bi si dovolil kaj takega? – Ne smete misliti o Mojem hlapcu, da je tako slab grešnik! – Bržkone ima druge slabosti, a večinoma proti sebi; vendar je v Mojem Imenu zvest in močan in se ne izogiba ljudi in se ne ozira na koristi sveta, čeprav je posvetno reven.

14. Torej le več vere in zaupanja, potem bo že vse v redu; sicer pa še dolgo ne, amen. – To pravim Jaz, kot najboljšo zdravilno sredstvo za večno, amen, amen, amen. --

Barka miru v duhovnem potopu.

17. november 1848

1. Zdaj pa bodite pozorni in ne zaupajte nikomur razen Meni. To vam govori Tisti, Ki vas je ustvaril, odrešil in posvetil s Svojo Besedo in s Svojim Duhom! -

2. Duhovna poplava se sedaj izliva nad Zemljo, tako kot se je pred štiri tisoč leti v času Noeta zgodila snovna poplava. Tista je ubila meso, ta

pa ubija oboje, dušo in telo. Ta potop ubija duše skozi duh oblasti, ki se zdaj, kot nekoč valovi vode, delno izliva iz notranjosti Zemlje in deloma iz zraka, in sicer iz njenih zlih duhov in duš. In duše, ki jih zlahka preplavi z oblastjo pokvari.

3. Ta poplava je kot ogenj – in je povsem isti ogenj, za katerega je zapisano¹, da bo drugič sojeno vsemu svetu. Če pa ne želite, da bi vas ta hudobna poplava zajela, ostanite trdno pri Meni in ne sodite enkrat tako in drugič drugače, in tudi ne govorite: ta ali oni – ali ta ali druga stranka – ali stari ali mladi, imajo prav; kajti Jaz vam pravim: zdaj nihče nima prav, kot le tisti, ki se ne nagiba ne sem ne tja, ampak ostane raven kot sveča in trden kot skala pri Meni in vse v celoti prepusti samo Meni, - kar je nad tem, vam iskreno povem, je greh.

4. Vse to se je moralo zgoditi zaradi Božje besede, ki je Moja beseda, o kateri Sem govoril v Jeruzalemu o Jeruzalemu in tudi enako, kot veste, po vsem svetu.

5. Še zelo velike stvari se bodo dogajale, in mnogo hudega boste še videli in o tem slišali; en narod bo obsojal drugega. Ena stranka bo gradila vislice za drugo; tisti, ki so se pred kratkim pozdravljali kot prijatelji, bodo izdajali drug drugega, sin očeta in oče sina.

6. Toda vi ne sodite nikogar, ampak vse prepustite samo Meni, tako se boste znašli v Moji barki miru, v kateri vas ničesar hudega ne bo moglo doseči.

7. Kdo od vas ima moč, da nekaj učinkovitega na svetu doseže. – Če sodi eno stranko – in ta potem zmaga, ali ne bo potem prišla in od njega zahtevala račun? In, če se združi z drugo stranko in prva stranka zmaga, ali ne bo ta stranka storila z njim tako, kot je prva naredila s tistim, ki je bil proti njej? Zato, ker do sedaj nisem vnaprej določil zmage še nobene stranke, razen tiste, ki se drži Mene, se vzdržite tako pohvale, kot tudi vsake graje, saj ne veste koga morate pohvaliti ali grajati. To vem edino Jaz in bom dal vsakemu po njegovih delih.

¹ Peter 2 – 3/7

8. Če pa ena oblast zmaga, poslušajte oblast, ki je zmagala; kajti ne bi bila oblast, če ne bi izvirala od Mene, saj edino Jaz dajem moč in nemoč. Moč zmaga in nemoč podleže. Ko Me je Pilat obsodil, ali nisem bil to Jaz, tako kot zdaj in večno, edini gospodar neskončnosti? – Če sem sprejel sodbo Pilata in mu nisem nasprotoval, čeprav je šlo za Mojo kožo, tako tudi vi ne godrnjajte v vašem zavetju o tem, kaj se dogaja. Kajti, če brez Moje volje noben vrabec ne pade s strehe in je celo vsak las na vaši glavi preštet, kako bi se lahko te stvari zdaj zgodile popolnoma brez Moje volje? – Če pa je to Moja volja, in to zato, ker je svet sam tako želel in še želi, je potem tudi Moja skrb, da obvarujem tiste, ki se Me trdno držijo in vse Meni prepustijo. Ali ne veste, da so Moji načrti in Moja pota nedoumljiva?

9. Glejte, pošiljam nalive, strele, grmenje in točo nad večinoma mirne prebivalce Alp, in poplave jim jemljejo njihove vole, krave, ovce, koze ter njihove koče odnašajo s seboj v prepade, in mukotrpno delo njihovih rok je opustošeno, medtem ko se bogatim meščanom ne skrivi niti en las. Če bi to želeli soditi po vašem pravnem pojmovanju, kako bi Moje ravnanje izgledalo v vaših očeh? – Toda Jaz sodim in ravnam tako, kot je v resnici prav.

10. Če se hoče duhovna kuga priplaziti na kakšno najčistejšo goro, jo bom spral s primernimi sredstvi in Alpe bodo spet čiste. Toda bogat meščan, kot noben otrok višin, je v svojem nemotenem udobnem življenju večinoma že tudi dobil svojo nagrado. Boljši pa bo tudi očiščen, čeprav morda ne z nalivom, zagotovo pa z vsemi drugimi vodami; – ker nihče ne bo prišel v Moje kraljestvo neopran.

11. Ni Mi vam treba spet ponavljati, kaj vse nenavadnega se bo še zgodilo, kajti marsikaj se še lahko zgodi, pa tudi veliko manj – glede na to, ali se bodo ljudje obrnili k Meni ali od Mene.

12. Meč je že veliko opravil in povzročil hude stvari; vendar če bo pri ljudeh še naprej naraščala poplava oblastiželjnosti, bom poslal še druga angela, in sicer hkrati angela lakote in angela kuge. Ta učitelja

bosta ljudi zagotovo naučila precej drugačnih pravnih pojmov, od tistih, s katerimi se zdaj animirajo.

13. Toda vaš moto naj bo: dajte cesarju, kar je njegovega, predvsem pa dajte Meni, kar je Mojega, tako se boste kar najbolje ujemali s svetom in z Menoj. Tudi mitničar ni imel pravice zahtevati mitnine od Mene in Petra, saj nisva bila tujca, ampak domača otroka. Kar pa Sem Jaz kot Gospod in Oče vas vseh storil, lahko storite tudi vi, tako boste v vsem resnično Moji otroci, amen. –

14. To pravim Jaz kot vaš Oče, poln modrosti in ljubezni, amen, amen, amen. --